

*Vergeef zoals de
Heer jou
vergeven heeft*

Philip Nunn

Vertaling: Moniek Venhuizen

Versie: 31 augustus 2012

Bron: www.philipnunn.com

INLEIDING

Het is zo makkelijk om een ander te kwetsen. Wat doe je wanneer je je ervan bewust wordt dat je iemand pijn hebt gedaan? Moeten we al onze zonden aan God belijden? Wat gebeurt er als we vergeten om een zonde te belijden? Hoe moet een christen omgaan met iemand die tegen hem of haar gezondigd heeft? Moeten we wachten tot de ander berouw toont voor we vergeven? Hoe weten we of hun berouw oprecht genoeg is? Misschien wil je iemand helpen die ermee worstelt een ander te vergeven. In deze cursus zullen we Bijbelse en praktische antwoorden vinden op deze en andere vragen.

Lessen die je zult bestuderen

Inleiding

1. Waarom zou ik vergeven?
2. Gods vergeving zoeken
3. Wanneer we zondigen tegen anderen
4. Wanneer anderen tegen ons zondigen
5. Wanneer moet ik vergeven?
6. Misverstanden over vergeving
7. Meer misverstanden over vergeving
8. Wat gebeurt er als ik er voor kies om niet te vergeven?
9. Vrijgezet om tot zegen voor anderen te zijn
10. De daad van vergeving
11. Verdergaan – Leven in vergeving
12. Anderen helpen te vergeven

Les 1: Waarom zou ik vergeven?

Vergeving is een centraal thema in het christelijk geloof. De Heer Jezus gaf regelmatig onderwijs over vergeving. En terwijl Hij stierf, vergaf Hij hoorbaar de mensen die Hem kruisigden. Jezus gaf zelfs Zijn leven om daarmee vergeving mogelijk te maken.

Seculiere argumenten voor vergeving

Christenen zijn niet de enige die aanmoedigen tot vergeving. Een groeiend aantal niet-christenen en zelfs atheïsten zijn voorstander van vergeving. Wanneer iemand ervoor kiest om niet te vergeven of niet in staat is om te vergeven, loopt hij het risico dat hij zichzelf beperkingen oplegt in sociale contacten om zo zijn beschadigde emoties te beschermen. Hij kan bang zijn om zich open en kwetsbaar op te stellen en moeite hebben om zichzelf aan anderen toe te vertrouwen. Sommige sociologen zien vergeving zelfs als een manier om de macht uit handen van de dader te nemen en zo het slachtoffer te bevrijden. In pragmatische termen: het leven is te kort om het gekwetst en boos, al piekerend over pijnlijke gebeurtenissen in ons verleden, nadenkend over verkeerde manieren om het de ander betaald te zetten en verteerd door spijt door te brengen. Seculiere hulpverleners komen tot de conclusie dat het beter is om te vergeven, het verleden los te laten, door te gaan en te genieten van de rest van het leven!

Aanvullende redenen vanuit het christendom om te vergeven

Christenen hebben aanvullende en krachtiger redenen om te vergeven. Een christen zal ook profiteren van de emotionele, psychische en sociale voordelen van vergeven, maar dat is niet de belangrijkste reden waarom hij vergeeft. Zelfs als vergeving geen enkele van deze duidelijke voordelen zou hebben, dan nog zou de christen vergeven omdat de Heer Jezus hem dat zegt te doen. De christen is geroepen om anderen te vergeven, omdat hij zelf al vergeven is door God.

Een gebod: Het is dringende noodzaak voor ons christenen om te leren anderen te vergeven. “En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en *vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.*” (Ef. 4:30-32). Wanneer we vergeven gehoorzamen we aan een gebod.

De Bijbel bevat ook een aantal waarschuwingen voor hen die ervoor kiezen niet te vergeven. We kunnen dit ‘negatieve redenen’ noemen om vergeving aan te moedigen, maar ze bestaan wel degelijk en moeten niet licht terzijde geschoven worden

Geestelijke stilstand: Misschien is het je opgevallen dat de geboden in de Bijbel die ons ertoe aansporen om te vergeven vaak verbonden zijn met onderwijs over gebed. Tijdens de Bergrede begint Jezus het ‘Onze Vader’ met de woorden: “Onze Vader, Die in de hemelen zijt” en vervolgt verderop “vergeef ons onze schulden”. En waarom of hoe zal onze Vader ons vergeven? – “zoals ook wij onze schuldenaren vergeven”. Aan het einde van het gebed legt de Heer Jezus uit: “Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven” (Matt. 6:9-15). Let op: dit is een plechtige waarschuwing. Zoals we in de volgende les zullen zien betekent dit niet dat we onze redding verliezen of dat we niet langer kinderen van God zullen zijn. Maar wat gebeurt er dan als wij “de mensen hun overtredingen niet” vergeven?

Als iemand tegen ons gezondigd heeft en we weigeren te vergeven, dan gebeurt er iets sombers in de geestelijke wereld: we beperken de vrijheid van de Heilige Geest en doen Hem verdriet. We kunnen nog steeds liederen zingen, maar de Heilige Geest is bedroefd. We kunnen nog steeds deelnemen aan het Avondmaal, maar de Heilige Geest is bedroefd. Ja, we kunnen nog steeds over de Bijbel praten, het Woord prediken en deelnemen aan goede christelijke activiteiten, maar we zijn niet langer in gemeenschap met Hem. We groeien niet meer en God kan niet in en door ons werken. We zullen niet langer vers water kunnen geven. We vallen stil!

Verhard geweten: Kinderen houden ervan om te spelen. Ze spelen 'vadertje en moedertje', 'schooltje', 'winkeltje' en spelen zelfs kerkdiensten na. Ze doen na wat ze zien. Maar wij volwassenen kunnen ook 'christen spelen'. Dat kunnen we makkelijk doen, omdat ons geweten verhard is geraakt door het gebrek aan vergeven. We *weten* dat, wanneer we de persoon die ons pijn heeft gedaan niet vergeven, onze gebeden verhinderd zullen worden (Psalm 66:18). En toch houden we vast aan een verdedigende houding en koesteren we woede tegen de persoon die ons benadeeld heeft en denken ondertussen dat dat geen invloed heeft op onze gebeden. We kunnen ons dan wel actief inzetten en druk bezig zijn met goede dingen, maar onze christelijke ervaring zal gebrek aan realiteit gaan vertonen. Ons hart zal hard worden en we zullen gewend raken aan 'doen alsof'.

Bitterheid verontreinigt: Gebrek aan vergeving willen geven is één van de dingen die een wortel van bitterheid in ons hart zal plaatsen en deze bitterheid zal problemen veroorzaken en andere mensen daarin besmetten. In Hebréeën 12:15 lezen we: "Zie erop toe dat niemand achteropraakt in de genade van God, en dat er geen enkele wortel van bitterheid opschiet en onrust veroorzaakt zodat daardoor velen bezoedeld worden." Een verbitterde vrouw zal haar man en kinderen beïnvloeden. Een verbitterde man zal zijn kerk en de plek waar hij werkt beïnvloeden. Bitterheid kan niet lang verborgen blijven. Het zal een weg vinden om zichzelf te laten zien. En als het dat doet, zal het andere mensen daarin besmetten.

Helpende bronnen

Kracht geven: Als God ons vraagt om iets te doen, voorziet Hij ook in de kracht om het te doen. Soms lijkt de taak die voor ons ligt onmogelijk. Als we het in eigen kracht moeten doen, is het onmogelijk om sommige mensen te vergeven. Maar elke christen heeft een inwonende Heilige Geest (Rom. 8:9) En Gods Geest motiveert ons niet alleen om gehoorzaam te zijn, maar geeft ons ook de kracht om gehoorzaam te zijn. De apostel Paulus werd geconfronteerd met vele interne en externe uitdagingen, maar stond daarin nooit alleen. Hij vertelt ons dat hij werkte en worstelde "overeenkomstig Zijn werking, die met kracht in mij werkzaam is" (Kol. 1:29). Jij en ik hebben ook toegang tot die kracht om te vergeven.

Ondersteunende omgeving: Elke christen maakt deel uit van de kerk, het lichaam van Christus. Het is niet Christus' bedoeling dat een christen zijn leven alleen leeft. In lokale christelijke gemeenschappen kunnen we voor elkaar zorgen. We kunnen medegelovigen "weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid". Ons wordt gezegd: "Draag elkaars lasten, en vervul zo de wet van Christus" (Gal. 6:1-2). De gebedsondersteuning van een aantal betrouwbare christelijke vrienden kan van groot belang zijn in het zetten van stappen om te vergeven. Vooral daar waar ernstige schade is aangericht of waar demonische machten een rol spelen. Wanneer je worstelt met vergeving, geef het dan niet op. Zoek steun bij medechristenen. "Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt" (Jak. 5:16).

Glas in je arm!

Stel je de volgende situatie eens voor: Een jongen valt door een glazen ruit. In het ziekenhuis wordt zijn arm schoongemaakt en de wond gehecht, maar per ongeluk blijft een scherpe glassplinter in zijn arm zitten. Na verloop van tijd is de arm mooi genezen en ziet er van buiten weer goed uit. De jongen is blij dat hij zijn arm weer bijna net zo goed kan bewegen als vóór het ongeval. Maar al snel ontdekt hij, dat sommige bewegingen hem een flinke pijn bezorgen. Zo veel pijn, dat de tranen in zijn ogen springen!

Mensen die iemand niet hebben vergeven lopen eigenlijk rond met een scherp stuk glas in hun arm. Buitenstaanders zien dat 'glas' als die persoon abnormaal heftig reageert op een bepaald onderwerp, een bepaalde situatie of persoon. Als een jonge man zijn dominante moeder - die regelmatig naar hem schreeuwde - niet heeft vergeven, is hij waarschijnlijk erg gevoelig voor mensen die schreeuwen en voor autoritaire mensen. Als een jonge vrouw een onbekende man die probeerde haar te verkrachten in het park niet heeft vergeven, kan ze niet langer van een wandeling in het park genieten. Ze zal het beangstigend vinden om een film te bekijken waarin een vrouw 's nachts alleen buiten loopt. Ze zal misschien de film uitzetten of weglopen. Iets heeft het 'glas' in haar arm aangeraakt.

Wat is de oplossing? Sommige seculiere psychotherapeuten kunnen helpen door je te leren hoe je aan die pijn komt en hoe je de pijnlijke bewegingen kunt vermijden. Als je hun advies opvolgt, zal je pijn verminderen. Maar dat is niet de christelijke manier. De Heere Jezus nodigt Zijn volgelingen uit om van harte te vergeven, het glas te verwijderen. Daarvoor zal de arm weer opengemaakt moeten worden. Dit proces kan zeer pijnlijk zijn. De wond kan weer gaan bloeden. Maar het is Christus' manier, het is de énige manier om de normale beweging van de arm te herstellen.

Heb jij misschien glas in je arm? Wil je iemand helpen met glas in zijn arm? De praktische Bijbelse lessen in deze cursus zullen je helpen glas te verwijderen uit pijnlijke armen, zodat we allemaal vrij en gelukkig kunnen functioneren in dienst van de Meester. Genezen armen kunnen anderen zegenen en opbouwen.

Er zijn een heel aantal Bijbelteksten die duidelijk maken dat 'Gods vergeving' en 'onze vergeving' verband met elkaar houden. Zijn vergeving vormt de basis voor onze vergeving. Daarom is het zinvol om Gods vergeving eens nader onder de loep te nemen. We zullen daarmee een begin maken in de volgende les.

EN NU JIJ

- Wat zijn de twee voornaamste redenen voor jou om anderen te vergeven?
- Denk jij dat een 'gebrek aan vergeving' invloed kan hebben op jouw leven met Jezus? Zou het kunnen dat je een glassplinter in je arm hebt?
- **Gebod:** 'Here God, gebruik de tijd die ik doorbreng met deze cursus om tot mijn hart te spreken. Maak me bewust van elke 'glassplinter' in mijn leven die verwijderd moet worden. Maak mij ontvankelijk om naar Uw stem te luisteren. Amen.'

Les 2: Gods vergeving zoeken

Stel je voor dat je ziet hoe een dief de handtas van je zus weggrist en de straat uit rent. Als hij de hoek van de straat bereikt, verschijnt er een politieagent die hem in de boeien slaat. Nadat hij naar de verhalen van de dief heeft geluisterd over zijn financiële problemen besluit de agent om de dief te vergeven, hem vrij te laten en hem door te laten rennen met de tas van je zus! Hoe zou jij je voelen ten opzichte van de politieman? Je kunt bewondering hebben voor zijn vrijgevigheid, maar niet voor zijn gevoel voor rechtvaardigheid! Vergeving en rechtvaardigheid zijn nauw met elkaar verweven.

Hoe vergeeft God? Je zou kunnen denken dat God, omdat hij God is, makkelijk kan zeggen: 'Ik vergeef iedereen' en dat zou een gelukkig einde betekenen voor het verhaal. Maar dat zou voorbijgaan aan een ander belangrijk onderwerp: rechtvaardigheid. God is de "rechtvaardige Rechter" (2 Tim. 4:8). Hij is de "Wetgever, namelijk Hij Die kan zalig maken én te gronde richten" (Jak. 4:12). Rechtvaardigheid en de uitvoering daarvan zijn belangrijke zaken. Om te kunnen vergeven, moet God ook het recht handhaven. God handelt in *genade* wanneer Hij ons iets goeds geeft dat we niet verdienen. Als God vergeeft, handelt Hij gelijktijdig in genade én handhaaft Hij het recht.

Christen worden

Wat gebeurt er wanneer iemand christen wordt? Ik realiseer me voor het eerst dat ik een zondaar ben en accepteer dat als de waarheid. Ik kom naar de Heer Jezus en vraag Hem om mij te vergeven. Ik geef mijzelf volledig aan Hem en Hij ontvangt mij graag. Nu ben ik opnieuw geboren – ik ben begonnen aan een nieuw leven. Welke van mijn zonden vergeeft God op het moment dat ik christen wordt?

Wettelijke Vergeving

Als we onderkennen dat we zondaars zijn en we komen tot inkeer en stellen ons vertrouwen voor onze redding in de Heer Jezus, dan verklaart God ons vergeven. "In Hem [Jezus] hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade" (Ef. 1:7). God kan ons vergeven omdat gerechtigheid tevreden gesteld is. De Heer Jezus heeft "ons van onze zonden gewassen...in Zijn bloed" (Op. 1:5). Gods vergeving verzekert ons ervan dat *al onze zonden vergeven zijn* en dat we daarom nooit meer veroordeeld worden. "En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven" (Kol.2:13). Lees dit vers nog eens. Laat de grootsheid van deze boodschap je ziel raken: 'Al mijn zonden zijn vergeven – de zonden die ik in het verleden heb begaan en de zonden die ik zal doen in de toekomst!' De eenvoudige realiteit is, dat toen de Heer Jezus stierf aan het kruis, al onze zonden nog in de toekomst lagen. Al onze zonden, die in de verleden en toekomstige tijd, werden volledig vergeven op het moment dat we opnieuw geboren werden! Sommigen noemen dit 'Wettelijke Vergeving', om daarmee aan te duiden dat er "nu geen verdoemenis [meer is] voor hen die in Christus Jezus zijn" (Rom.8:1). Onze eeuwige redding is nu zeker gesteld omdat *al onze zonden vergeven zijn*. "Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt" (Heb. 10:14).

Gods Wettelijke Vergeving ontvangen

Voor een zondaar die baat wil hebben bij Christus' dood op Golgotha, is *bekering* een vereiste. Bekering is meer dan je slecht voelen over wat je hebt gedaan. Judas Iskariot voelde zich bijvoorbeeld slecht over wat er zou gaan gebeuren met de Heer Jezus. Hij erkende zijn verraad als zonde en zijn spijt ervan was zo groot dat hij de 30 zilveren munten

terugbracht en vervolgens zelfmoord pleegde (Matt. 27:3-5). Maar er was geen sprake van bekering. Hij werd niet vergeven (Hand. 1:25). Bekering is meer dan zorgen of spijt. In de Bijbel wordt bekering beschreven als een verandering in het hart, de gedachten of de houding die uiteindelijk leidt tot een belijdenis en een verandering in het gedrag. Bekeren is omkeren. Deze bekering leidt tot vergeving.

Menselijk berouw is een serieuze zaak. De Heer Jezus legde aan Zijn discipelen uit dat “in Zijn Naam onder alle volken *bekering* en *vergeving* van zonden gepredikt moet worden, te beginnen bij Jeruzalem” (Luk. 24:47). Een paar dagen later stond Petrus in Jeruzalem en riep het volk toe: “*Kom dus tot inkeer en bekeer u*, opdat uw zonden uitgewist worden en er tijden van verkwikking zullen komen van het aangezicht van de Heere” (Hand.3:19). De Schrift maakt onomwonden duidelijk dat zondaren pas dan baat hebben bij Gods vergeving *wanneer zij zich bekeren*. God heeft geen alternatieve manier om Wettelijke Vergeving aan te bieden, anders dan door middel van het offer van Christus en onze bekering. Dat is waarom “God dan verkondigt...aan alle mensen dat zij zich moeten *bekeren*”. “Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot *bekering* komen” (Hand. 17:30, 2 Petr. 3:9).

Wanneer we ons bekeren zullen we een aantal zonden die op ons hart drukken specifiek belijden aan God, maar het erkennen en belijden van een aantal individuele zonden in ons leven is geen vereiste voor Wettelijke Vergeving. We zijn ons van heel veel van onze zonden niet eens bewust en vele anderen vergeten we. Een complete, gedetailleerde belijdenis van onze zonden is praktisch onmogelijk. Gelukkig is dit geen vereiste. God breidt Zijn Wettelijke Vergeving uit naar iedereen die zich naar Hem keert met een oprecht en berouwvol hart.

Worden sommige zonden dubbel vergeven?

Wanneer je je Bijbel leest, kom je verzen tegen als 1 Johannes 1:9, waar de apostel Johannes zijn lezers oproept hun zonden te belijden om zo vergeving te ontvangen. Waarom zou een christen zijn zonden moeten belijden als alle zonden al vergeven zijn bij de bekering? Vergeeft God dezelfde zonde dan twee keer? Was de eerste vergeving niet voldoende? Was het niet compleet? In de vorige les hebben we geleerd dat de Heer Jezus, nadat Hij had onderwezen over gebed, toevoegde: “Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven” (Matt. 6:15). Maar heeft de Vader dan niet elke christen *al* hun zonden vergeven bij de bekering? Dreigt God de zonden die Hij al vergeven heeft dan toch niet te vergeven? Uit Bijbelverzen als deze trekken Bijbelleraren de conclusie dat er twee soorten vergeving zijn. De eerste heeft te maken met onze verlossing; Wettelijke Vergeving. De ander heeft te maken met gemeenschap met de Vader en dat is wat men ‘Vaderlijke Vergeving’ noemt.

Vaderlijke Vergeving

Als we als kinderen zondigen en onze hemelse Vader beledigen, hebben we Vaderlijke Vergeving nodig. Deze vergeving heeft niets te maken met onze redding. Toen we ons bekeerden ontvingen we Wettelijke Vergeving en dus is onze schuld betaald, hebben we vrede met God, is er geen veroordeling meer en zijn we kinderen van God. Wanneer wij als kinderen niet gehoorzaam zijn, worden we *ongehoorzame kinderen*. We blijven Zijn kinderen, maar de vreugde in de relatie is verdwenen. Deze vreugde en harmonie met God wordt hersteld door middel van Vaderlijke Vergeving.

Het onderwijs uit 1 Johannes 1:9 leert ons dat we Vaderlijke Vergeving ontvangen wanneer wij christenen onze zonden ‘belijden’. Het onderwijs in Mattheüs 6:15 leert ons dat God zijn

Vaderlijke Vergeving zal onthouden aan christenen die de mensen die tegen hen zondigen niet vergeven.

Gods Vaderlijke Vergeving ontvangen

Toen hij al een oud man was, schreef de apostel Johannes: "Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, De Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden van de hele wereld" (1 Joh. 2:1-2). Door de jaren heen moet Johannes veel christenen op één of andere manier hebben zien zondigen. Maar als wedergeboren christenen willen we niet zondigen. Ons doel is om niet te zondigen. Maar helaas doen we dat soms wel! We worden niet aangemoedigd om lange uren al gravend in ons innerlijk door te brengen op zoek naar mogelijke fouten uit ons verleden. We vragen de Heer simpelweg om elke zonde die beleden moet worden in onze gedachten te brengen. En wanneer we ons bewust worden van een zonde, zouden we ons daar direct en zonder aarzelen van moeten bekeren en het belijden aan de Heer.

Koning David pleegde overspel met Bathseba en regelde vervolgens de moord op haar man. Het was een geheime affaire. Hij dacht waarschijnlijk dat de zonde na verloop van tijd wel vergeten zou worden, dus hield hij zijn mond er over. Later schreef hij: "Toen ik zweeg, teerden mijn beenderen weg, onder mijn jammerklachten, de hele dag. Want dag en nacht drukte Uw hand zwaar op mij, mijn levensvocht veranderde in een zomerse droogte". Vervolgens vond David de oplossing. Hij legt uit: "Mijn zonde maakte ik U bekend, mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal mijn overtredingen belijden voor de Heere. En U vergaf mijn ongerechtigheid, mijn zonde" (Ps. 32:3-5). Wil je weer genieten van die vrijheid? Het eerlijk belijden is de enige manier!

Heb je een bad of een voetwassing nodig?

Toen de Heer Jezus de voeten van Zijn discipelen waste, gebruikte Hij de gelegenheid om Petrus een belangrijke les te leren over nederigheid en dienstbaarheid. De Heer wees ook op het verschil tussen Wettelijke Vergeving en Vaderlijke Vergeving toen Hij zei: "Wie gebaad heeft, heeft slechts nodig dat zijn voeten worden gewassen, want hij is al geheel rein. En u bent rein, maar niet allen" (Joh. 13:10). Het 'bad' in dit vers staat symbool voor Gods Wettelijke Vergeving, de vergoeding van zonden die we ontvangen wanneer we ons bekeren. Wanneer we ons leven leiden en hier op aarde wandelen, kunnen onze voeten vies worden. Onze voeten zullen een regelmatige wasbeurt nodig hebben. Die 'wasbeurt' staat symbool voor Gods Vaderlijke Vergeving.

EN NU JIJ

- Misschien ga je regelmatig naar de kerk, maar ben je ook opnieuw geboren? Heb je ooit Gods aanwezigheid gezocht en met heel je ziel iets gebeden als: 'Lieve God, ik erken dat ik een zondaar ben en dat ik U beledigd heb. Dank U dat U de Heer Jezus stuurde om te lijden en te sterven aan een kruis, zodat U mij kon vergeven. Vergeef me nu alstublieft. Ik geef mijzelf aan U. Kom in mijn hart Heer Jezus en neem de controle over mijn leven'? Als je nog geen christen bent, waarom zou je jezelf dan vandaag niet aan Christus toevertrouwen?
- Heb jij 'vieze voeten'? Ben je je bewust van een aantal zonden in je leven die beleden moeten worden?
- **Gebod:** 'Lieve God en Vader, dank U dat U zo'n hoge prijs wilde betalen zodat ik vergeven kon worden. Dank U dat Uw grote offer laat zien hoeveel U van mij houdt, hoe waardevol ik ben in Uw ogen. Amen.'

Les 3: Wanneer we zondigen tegen anderen

Heb je wel eens tegen een ander gezondigd? Het is makkelijker om je de zonden weer voor de geest te halen waarin jij het slachtoffer was en waarbij anderen tegen jou zondigden. Misschien is dat de reden waarom je met deze cursus begonnen bent: Bijbelse leiding zoeken over wat je moet doen met de pijn, frustratie en woede richting iemand die jou pijn gedaan heeft, maar daar geen spijt over toont. Wees alsjeblieft geduldig en lees door. We zullen het over dat onderwerp hebben in de volgende les. Maar voor we nadenken over de zonden van anderen, moeten we eerst, zoals Jezus ons leerde, onszelf goed onderzoeken.

We hebben schone ogen nodig

Jezus zei: "Of hoe kunt u tegen uw broeder zeggen: Broeder, laat toe dat ik de splinter, die in uw oog is, eruit haal, terwijl u zelf de balk in uw oog niet ziet? Huichelaar, haal eerst de balk uit uw oog en dan zult u goed kunnen zien om de splinter, die in het oog van uw broeder is, eruit te halen" (Luk. 6:42). Natuurlijk kunnen we niet letterlijk een plank in ons oog hebben! De verwijzing naar de plank is een duidelijke overdrijving, bedoeld om ons onder de indruk te laten raken van hoe we iets kunnen missen wat zo overduidelijk is. Er kan sprake zijn van overduidelijke zondige daden of houdingen in ons leven, die we 'eenvoudigweg niet zien'. In onze haast om de zonden van anderen bloot te leggen en te corrigeren, kunnen we onze eigen zonden makkelijk over het hoofd zien.

Belijden

Heb ik tegen iemand gezondigd? Heb ik iemand pijn gedaan? Heb ik iets tegen anderen gezegd vanuit een hoogmoedige houding of met een stem waar boosheid in doorklonk? Heb ik een brief of email geschreven waarin woorden stonden die anderen pijn konden doen? Misschien denk je nu: 'Ja, maar dat verdiende hij! Misschien heb ik het een beetje overdreven, maar 80% van wat ik schreef was waar. Ik was tenminste oprecht!' Je kunt je argumenten hebben en ze keer op keer voor jezelf herhalen, maar dat maakt je nog geen vrij man of vrouw. Je moet je 20% belijden. De enige manier om vrijuit te gaan is om *jouw* aandeel in het probleem te erkennen en *jouw* zonden te belijden.

Denk eens aan de gelijkenis van de Verloren Zoon. Toen hij eindelijk inzag wat hij had gedaan en waar hem dat gebracht had, zei hij tegen zichzelf: "Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u" (Luk. 15:18). Hij had gezondigd tegen de hemel en tegen zijn vader. Wanneer wij zondigen, kunnen we ook twee partijen tekort doen: we zondigen tegen een medemens en door dat te doen zondigen we ook tegen onze hemelse Vader. Om het weer recht te zetten, moeten we onze zonden belijden richting onze hemelse Vader en Hij zal ons Vaderlijke Vergeving schenken. Vervolgens moeten we het horizontale element niet over het hoofd zien – we moeten ook degene tegen wie we gezondigd hebben opzoeken en zeggen: 'Het spijt me, ik heb het verkeerd gedaan. Vergeef me alsjeblieft!'

Vergoeden

Nadat we onze zonden richting God en de persoon die we tekort gedaan hebben beleden hebben, is het soms mogelijk en passend om nog een stap verder te gaan: we kunnen aanbieden om de schade die we veroorzaakt hebben te vergoeden of te herstellen. De Bijbel noemt dit 'vergoeden'. De Israëliet werd bij wet opgelegd om terug te betalen wat hij gestolen of beschadigd had plus 20% extra. Mozes legt het als volgt uit: 'Wanneer een man of een vrouw één van al de zonden van de mens doet, door trouwbreuk te plegen tegen de Heere, dan is die persoon schuldig. Zij moeten hun zonde, die zij gedaan hebben, belijden; daarna moet hij van zijn schuld de volle waarde vergoeden en er bovendien nog een vijfde deel aan

toevoegen. Hij moet het geven aan hem tegenover wie hij zich schuldig heeft gemaakt" (Num. 5:6-7).

In het Nieuwe Testament vroegen mensen die de belasting inden voor de Romeinen vaak meer dan het vereiste en stopten dat in hun eigen zak. Van Zacheüs wordt gezegd: "en hij was oppertollenaar en hij was rijk". Na een ontmoeting met de Heer Jezus, bekeerde hij zich en zijn hart en leven veranderden. "Zacheüs nu ging staan en zei tegen de Heere: Zie, de helft van mijn goederen, Heere, geef ik aan de armen, en als ik van iemand iets heb afgeperst, geef ik dat vierdubbel terug" (Luk. 19:1-9). Wat een vrijgevig aanbod! Een christen valt niet langer onder de Joodse wet, maar oprechte bekering zal gewoonlijk gepaard gaan met een diep verlangen om het leven te beteren. Waar mogelijk en gepast zullen wij misschien ook enige vorm van vergoeding willen aanbieden.

Gehoorzaam – doe het gewoon!

Toen ik heel jong was, leerde ik deze les. Eén van mijn hobby's was munten verzamelen uit verschillende landen. Op een dag bezocht ik mijn nichtje in Nederland, die ook een muntenverzameling had, veel groter dan die van mij. Ze had een aantal dubbele, waaronder een kleine, maar mooie munt die ik niet had. Toen niemand keek, stopte ik snel de munt in mijn zak. Eenmaal thuis voegde ik de munt toe aan mijn verzameling. Maar al snel begon ik me nogal schuldig te voelen over wat ik had gedaan. Ik maakte mezelf wijs dat mijn nichtje al zoveel munten had, dat ze die ene niet zou missen. Dit was een van haar dubbele munten, dus ze had hem helemaal niet nodig. Het was bovendien een kleine munt en niet veel waard. Ik redeneerde dat, als ik het haar zou hebben gevraagd, ze hem zeker aan mij gegeven zou hebben. Met zulke argumenten overtuigde ik mezelf voor een tijdje. Maar mijn innerlijke onrust kwam snel weer terug. Ik schaamde me te erg om mijn nicht uit te leggen wat ik gedaan had. Ik raakte gefrustreerd. Hoe had ik zo dom kunnen zijn die munt mee naar huis te nemen? Ik was niet vrij. Het was maar een dom, klein muntje, maar het verstoorde mijn blijdschap overdag en maakte me 's nachts onrustig. Wat kon ik doen? Uiteindelijk schreef ik een korte brief waarin ik alles uitlegde, deed de munt er in en gooide hem in de brievenbus. Nu was ik weer vrij! Het voelde zo goed!

Welke brief zou jij vandaag op de post moeten doen? Het is de moeite waard om het te doen, want nadat je het hebt gedaan ben je vrij. Het gevoel van frustratie, schaamte en verlegenheid is trouwens ook niet voor niets: dat helpt ons om het niet opnieuw te doen! Ik wil je verzoeken in de naam van Jezus om dingen recht te zetten. Als je iemand in je familie pijn hebt gedaan, misschien je moeder, vader, zoon of dochter: beslis nu om het hem of haar te belijden en de zaken recht te zetten. Als je iets hebt gezegd, gedaan of geschreven wat schadelijk is voor een broeder, probeer dan niet jezelf te rechtvaardigen door te zeggen: "Ja, maar hij is een erg lastige broeder, hij heeft ook veel anderen gekwetst!" Dat kan waar zijn, maar dat is *zijn* probleem! Als jij iets verkeerd hebt gedaan tegen hem, belijd dan je zonden en zorg dat jouw geweten zuiver is. Broeder of zuster, het is zo fijn om in de vrijheid te leven die Christus ons heeft gegeven. Het gevoel van die vrijheid kan na een telefoontje, een brief of een e-mail weer terug zijn. Doe het en je zult vrij zijn! Maar alsjeblieft, doe het nu *meteen*.

Laat dat niet met jou gebeuren!

Misschien ben je nog niet zo lang christen. Je verheugt je bewust over het feit dat je door God vergeven bent! Dat is geweldig! Het is een feit dat de Heer Jezus kwam om gevangenen vrij te zetten. Maar het zal niet lang duren voor je ontdekt dat niet iedere christen leeft in en geniet van die vrijheid. De Heer Jezus heeft deuren van gevangenis geopend en de sloten van onze ketenen verwijderd. Hij heeft ons bevrijdt, maar we kunnen weigeren om onze ketenen los te laten. We kunnen gebonden blijven, niet omdat het bloed

van Jezus niet krachtig genoeg is om ons vrij te maken, maar omdat we weigeren om toe te geven dat we zondigen tegen anderen en die zonden te belijden. Laat dat alsjeblieft niet met jou gebeuren! De Heer Jezus heeft een hoge prijs betaald om jouw vrijheid veilig te stellen en Hij wil dat je volledig van die vrijheid kunt genieten!

Maar mijn fouten zijn 'ernstig'

Misschien ben je je ervan bewust dat je een heel ernstige zonde hebt begaan. Misschien ben je bang dat het toegeven en belijden ervan zal leiden tot financiële of justitiële problemen of dat het effect heeft op jouw positie in de kerk of samenleving. Het kan ernstige schade berokkenen aan jouw familie. Maar zoals ook het geval is in de zaak van koning David, zal stilte niet helpen. Jouw bewustzijn van onbeleden zonden zal je van binnen uit verteren. Het zal je óf verlammen óf veranderen in een actieve hypocriet.

Het principe van bekering en belijden geldt voor alle zonden, of het nu de diefstal van een klein, onbetekenend muntje is of overspel of moord. Begin met het erkennen en belijden van je zonden voor God. Als we hebben gezondigd tegen een derde partij is het raadzaam om ook iets te zeggen tegen het slachtoffer en eventuele andere mensen die erbij betrokken waren. In complexe situaties is het misschien beter om eerst contact te zoeken met de leiders van je kerk of met een christelijke hulpverlener, daarmee de instructies volgend die genoemd worden in Jakobus 5:16: "Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar". De hulp van volwassen christenen kan hierin heel waardevol zijn (Fil. 4:2-3). Over het algemeen zal het belang van het slachtoffer hierin je gids moeten zijn. Soms zul je extern, objectief advies nodig hebben om uit te zoeken wat het beste is voor het slachtoffer en hoe je nu verder moet.

EN NU JIJ

- Ben je je ervan bewust dat je iemand tekort gedaan hebt? Heb je het beleden bij de Heer? Hij wil nu dat je tegen de betrokken persoon zegt: 'Het spijt me, ik heb je tekort gedaan, wil je me alsjeblieft vergeven?' Doe je dat?
- Wanneer je schade hebt veroorzaakt, kun je het dan herstellen? Als je iets hebt gepakt wat niet van jezelf was, kun je het dan terugbrengen of ervoor betalen? Heb je het geprobeerd?
- **Gebod:** 'Lieve hemelse Vader, als ik een plank in mijn oog heb, wilt U me dan helpen om die te zien en mijn eigen fouten te belijden? Amen.'

Les 4: Wanneer anderen tegen ons zondigen

Nu verplaatsen we onze aandacht naar die ongemakkelijke situatie waarin anderen bewust of onbewust tegen ons zondigen. Hoe moeten we daarop reageren? De basis voor christelijke vergeving werd door de Heer Jezus zelf uitgelegd door middel van een kort verhaal. Waarschijnlijk ken je de gelijkenis wel, maar lees de volgende 15 verzen alsjeblieft aandachtig door. De koning in het verhaal staat symbool voor onze hemelse Vader. Probeer je, terwijl je leest, voor te stellen hoe de koning zich tegenover zijn dienaren gevoeld moet hebben tijdens het verloop van het verhaal.

De gelijkenis

“Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal. Daarom kan het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met een zeker koning die afrekening wilde houden met zijn slaven. Toen hij begon af te rekenen, werd er iemand bij hem gebracht die hem tienduizend talenten schuldig was. En toen hij niet kon betalen, gaf zijn heer opdracht dat men hem zou verkopen, én zijn vrouw en kinderen en alles wat hij had, en dat de schuld betaald moest worden. De slaaf dan knielde voor hem neer en zei: Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. En de heer van deze slaaf was innerlijk met ontferming bewogen, liet hem gaan en schold hem de schuld kwijt. Maar deze slaaf ging naar buiten en trof een van zijn medeslaven aan, die hem honderd penningen schuldig was. Hij pakte hem beet, greep hem bij de keel en zei: Betaal mij wat u schuldig bent. Zijn medeslaaf dan liet zich voor hem neervallen en smeekte hem: Heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. Hij wilde echter niet, maar ging heen en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld betaald zou hebben. Toen zijn medeslaven zagen wat er gebeurd was, werden zij erg bedroefd; zij gingen naar hun heer en vertelden hem alles wat er gebeurd was. Toen riep zijn heer hem bij zich en zei tegen hem: Slechte slaaf, al die schuld heb ik u kwijtgescholden, omdat u mij dat smeekte. Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw medeslaaf, zoals ik ook medelijden met u had? En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hij hem schuldig was, betaald zou hebben. Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft” (Matt. 18:21-35).

De koning moet zich bewust zijn geworden van het feit dat deze dienaar hem een grote som geld schuldig was en dat hij de betalingsregeling die ze getroffen hadden niet nakwam. Dat is altijd een pijnlijke situatie voor alle betrokkenen. Toen kwam de dag van de afrekening. De dienaar was zijn verplichtingen niet nagekomen en verdiende een straf. Maar verrassend genoeg keek de koning liefdevol naar hem en zei: ‘Ik weet dat je me echt niet terug kunt betalen. De som is te groot. Ik heb besloten je de totale schuld kwijt te schelden. Je kunt nu naar huis gaan’.

Verdiende deze man de kwijtschelding van zijn schulden? Nee! Niemand verdient vergeving. Vergeving is altijd een daad van genade – het moet altijd onvoorwaardelijk en vrijwillig gegeven worden. Let op dat de koning niet zegt: ‘Ik vergeef je het grootste gedeelte van je schuld en teken voor deze betalingsregeling voor het resterende deel’. Nee! Christelijke vergeving is altijd onvoorwaardelijk en ook volledig.

Hoeveel is jouw vergeven?

Lieve zuster, lieve broeder, het begin van deze gelijkenis is ook een levendige en emotionele illustratie van jouw bekering. Wij kwamen wanhopig bij de Heer Jezus, zoekend naar vergeving en redding. Sommigen van ons waren zich meer bewust van de reikwijdte van

onze schuld dan anderen. We waren allemaal veroordeelde zondaren, maar sommigen waren zich daar meer bewust van dan anderen. Ben jij je bewust van de enorme omvang van de schuld die jij had en die nu vergeven is? Sommigen christenen zijn zich niet bewust van de vuiligheid van hun eigen zonde. Ze zijn dankbaar, maar ze denken dat hen maar weinig vergeven hoefde te worden. Wanneer we ons bewust worden van de enorme omvang van onze schuld die Jezus voor ons teniet gedaan heeft, zal ons hart zachter worden. We zullen meer bereid zijn om dat vrijgevege voorbeeld te volgen en ook de schulden van anderen te vergeven.

Denk hier goed over na. Wat een ander ook gedaan heeft om je te krenken, het is maar klein in vergelijking met wat jij gedaan hebt om God te krenken. God weet alles over jou. Hij kent elke slechte gedachte van jou. Misschien denk je: 'Oh, ik heb nooit iemand vermoord', maar misschien was je ooit zo boos dat je het graag gewild had! Of 'Ik heb nooit overspel gepleegd', maar er zijn momenten geweest dat je dat idee behoorlijk aantrekkelijk vond – je hebt het niet gedaan, alleen omdat je bang was voor de mogelijke negatieve consequenties. God kent je gedachten; Hij kent alle plekken en websites die je bezocht hebt. Het bloed van Jezus Christus heeft je volledig gereinigd van al deze vuiligheid. Dat is de wonderlijke vrijheid die Christus voor ons gekocht heeft. En nu zegt de Heer Jezus tegen jou: 'Omdat ik jou zoveel vergeven heb, wil ik dat je nu je broeder en zuster vergeeft'.

In deze gelijkenis is de koning diep teleurgesteld in de vergeven dienaar die zijn mededenaar niet wilde vergeven. Hij zegt, in andere woorden: 'Kijk, ik heb jou zojuist een onmogelijke schuld van miljoenen vergeven. Waarom kun jij niet de vriendelijkheid opbrengen om een kleine schuld van honderd denarii te vergeven?' – Het is waar dat deze persoon jou pijn gedaan heeft, hij heeft jou genegeerd of afgewezen, ze heeft iets over jou gezegd wat niet waar is, hij heeft iets van je gestolen. Wat hij of zij gedaan heeft is fout, het is zonde, het is een echte schuld. Je hoeft niet te doen alsof de zaak klein is of alsof slechte dingen minder slecht zijn. Zonde is zonde. Een schuld is een schuld. Punt is dat alle intermenselijke schuld klein is in vergelijking met de manier waarop jij God beledigd hebt. Dat zegt Jezus in deze vergelijking. En Hij weet waar Hij over praat.

Wat verwacht God dat wij doen? De koning zei: 'Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw medeslaaf, zoals ik ook medelijden met u had?' Wij moeten onvoorwaardelijk en vrijwillig vergeven. Vergeving is altijd een onverdiend cadeau. Jezus eindigt de gelijkenis door alle christenen aan te moedigen een broeder van harte te vergeven.

Wie schoot Tim neer?

Tim maakte deel uit van onze gemeente. Hij miste zelden een samenkomst op zondag. Hij kwam in een interessante elektrische rolstoel – een attractie voor de kinderen. Als jonge man haalde hij zijn diploma op de universiteit van Oxford met een graad in wiskunde, hij ging het leger in en ondersteunde de geallieerden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij maakte onderdeel uit van een regiment parachutisten. Een jaar of twee later werd hij, samen met vele andere Australische soldaten, boven Frankrijk gedropt. Hij werd neergeschoten terwijl hij nog in de lucht was en hing hulpeloos aan zijn parachute. Vanaf dat moment is hij verlamd vanaf zijn nek. Wie heeft hem neergeschoten? Hij stierf vorig jaar zonder dat hij het antwoord op die vraag wist. Bijna 60 jaar lang gaf niemand zijn fout toe, niemand toonde berouw, niemand vroeg om vergeven te worden. En toch vergaf Tim die onbekende Duitse soldaat. Ik bezocht hem samen met mijn kinderen in het ziekenhuis. Hij liet ons wat van zijn foto's zien en zijn oorlogscertificaten. Wij luisterden naar zijn verhaal. Er was geen bitterheid in zijn stem. Hij was innerlijk genezen. Hij was een gelukkige broeder in zijn elektrische rolstoel.

Vergeving vanuit het hart

De ideale situatie is wanneer de schuldige zijn zonden erkent, zich bekeert, zijn zonden belijdt en op zoek gaat naar enige vorm van vergoeding. Het ideale uiteindelijke doel is verzoening – het herstel van de gebroken relatie. De Heer weet heel goed dat in deze gevallen wereld zo'n wenselijk ideaal en zo'n nobel doel lange tijd kunnen vergeven voor ze realiteit worden en dat dat in veel gevallen zelfs nooit gebeurt. Moet het slachtoffer blijven wachten tot de schuldige zich bekeert? Wat kan het slachtoffer doen om zichzelf te bevrijden van die innerlijke onrust, van die 'beulen' die je 'martelen', van de pijn die je van tijd tot tijd van binnen opvreet? De Heer Jezus gaf ons het antwoord aan het eind van de gelijkenis: "*Vergeef je broeder van harte*" (Matt. 18:35). Sommigen noemen dit 'Vergeving vanuit het hart'.

Wanneer we ons het onrecht herinneren wat ons is aangedaan en eerlijk kijken naar de pijn die het ons heeft gedaan en biddend de dader in de naam van de Heer Jezus vergeven, hebben we ons vergeven vanuit ons hart. Vergeving vanuit het hart is een wilsbesluit. Het is een daad van gehoorzaamheid, gebaseerd op het feit dat wij ook vergeven zijn. Het is een 'loslaten' in de naam van Jezus. Wanneer pijnlijke of boze gedachten weer in ons naar boven komen, herinneren we onszelf aan het moment dat we in de aanwezigheid van God met heel ons hart die zondige daad tegen ons vergaven. We bevestigen dat besluit opnieuw. Dat is geen simpel psychologisch trucje waarmee we het serieuze werk vermijden waarmee recht gedaan wordt of waarmee verzoening bereikt wordt. Vergeving vanuit het hart is meestal moeilijk en zeer pijnlijk, maar het verwijdert het gif, vermindert de pijn en stelt de Heer in staat om een begin te maken met de genezing van onze verwonde ziel. Vergeving vanuit het hart is de eerste stap en het hangt volledig af van de houding van het slachtoffer en niet van de houding van de dader.

EN NU JIJ

- Denk eens na over hoeveel de Heer jou vergeven heeft. Denk aan je egoïstische en rebelse houding richting God en anderen. De goede dingen die je gedaan zou moeten hebben, maar niet deed. De pijn die je anderen gedaan hebt. Die geheime zonden die alleen God kent. Probeer de reikwijdte van de vergeving die jij hebt ontvangen van God enigszins te begrijpen.
- Ken jij momenten waarop je boos bent op iemand vanwege wat hij jou heeft aangedaan? Is het nu geen tijd om hen die tegen jou gezondigd hebben te vergeven?
- **Gebod:** 'Lieve, liefdevolle Vader, duizendmaal dank voor Uw vergeving voor mij! Ik weet dat ik Uw vergeving niet verdien! Help me om hen die tegen mij zondigen te vergeven. Amen.'

Les 5: Wanneer moet ik vergeven?

Uit de Schrift komt duidelijk naar voren dat God van ons verwacht dat we hen die tegen ons gezondigd hebben vergeven. We vergeven anderen omdat wij ook vergeven zijn door God. De volgende belangrijke vraag om te beantwoorden is: *wanneer* moeten we hen die tegen ons gezondigd hebben vergeven? Direct aan het *begin*, wanneer we ons bewust worden van iemands zonde tegen ons, voor we de kans hebben gekregen de schuldige op te zoeken, voor hij zich bekeerd heeft? Of aan het *einde*, nadat we de kans hebben gekregen om in contact te komen met de schuldige, nadat hij zich bewust is geworden van het feit dat hij gezondigd heeft, nadat hij zich bekeerd heeft; om precies te zijn nadat de schuldige oprecht en nederig naar ons toekomt en ons vraagt hem te vergeven?

Waar christenen het onderling over oneens zijn

Het verbaast me wanneer ik christenen dingen hoor zeggen als: 'Omdat deze moeilijke broeder, die onze gelukkige kerkelijke gemeente in tweeën heeft gespleten, zich nog niet bekeerd heeft, moet ik geduldig zijn en wachten met vergeven'. En 'Die arrogante zuster, die twintig jaar geleden kwaad gesproken heeft over mijn man, toont nog steeds geen tekenen van bekering. Daarom hoef ik haar niet te vergeven. Maar ik ben bereid haar te vergeven zodra zij berouw toont'. Zulke christenen rechtvaardigen het uitstel van hun vergeving. In de praktijk betekent dat dat ze vaak niet zullen vergeven, omdat de meeste mensen niet terugkomen om om vergeving te vragen.

De Heer Jezus vond de daad van vergeving heel belangrijk. Zoals we al gezien hebben hangt Gods Vaderlijke Vergeving af van het feit of wij "hun overtredingen" vergeven (Matt. 6:14-15). Terwijl hij onderwijs gaf over gebed, zei de Heer Jezus: "En wanneer u staat te bidden, vergeef als u tegen iemand iets hebt, opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, u uw overtredingen vergeeft" (Mark. 11:25). Jezus zei niet: 'wanneer je staat te bidden, en je overtreder komt naar je toe met berouw en verontschuldigt zich, vergeef hem dan'. Deze instructies om te vergeven zijn niet afhankelijk van het berouw van de dader.

Alle christenen zijn het er over eens dat we hen die tegen ons zondigen zouden moeten vergeven. Waar sommige christenen het oneens over zijn is *wanneer* we zouden moeten vergeven. We zullen nu nadenken over wat de Bijbel hierover zegt. Dat is belangrijk omdat verwarring gewoonlijk leidt tot verlamming! We hebben theologische helderheid nodig om te kunnen handelen.

Als hij tot inkeer komt, vergeef hem

Zij die geloven dat vergeving moet wachten tot de dader berouw toont, hebben daar hun redenen voor. Laten we eens nadenken over een aantal van deze redenen.

(a) Jezus zei: "Als hij tot inkeer komt, vergeef hem": In Lukas 17:3 lezen we: "Als nu uw broeder tegen u zondigt, bestraf hem. En *als hij tot inkeer komt, vergeef hem.*" Wat kunnen we van deze tekst leren? Deze tekst geeft een duidelijke opdracht: als een medegelovige in zonde valt, moeten we hem benaderen. Wanneer hij berouw toont, moeten we onze vergeving niet achterhouden. Let erop dat deze tekst ons niet voorschrijft hoe we om moeten gaan met zondigende ongelovigen. Ook schrijft het ons niet voor wat we moeten doen wanneer de zondaar dood is, we geen contact meer met hem kunnen opnemen of hij niet erkent dat hij zondigt. De tekst bevestigt alleen een positieve boodschap: dat een berouwvolle broeder vergeven moet worden. Het bevestigt niet het negatieve: dat iemand die geen berouw toont niet vergeven moet worden. Voor richtlijnen

over wat we moeten doen met iemand die geen berouw toont moeten we op zoek naar andere Bijbelgedeelten.

- (b) Het woord 'vergeef' impliceert berouw: Sommige Bijbelgeleerden voegen het idee van 'berouw' of 'bekering' toe in hun definitie van 'vergeving'. Zij zoeken in elke Bijbeltekst die over vergeving gaat naar een verwijzing naar bekering of berouw. Er is geen Grieks woord dat altijd vertaald kan worden met 'vergeven'. Het Nieuwe Testament kent vier Griekse woorden die soms vertaald worden met 'vergeven'. De Bijbelvertaler moet uit de context opmaken wanneer het woord 'vergeving' gebruikt moet worden. Zoals we verderop in deze les zullen zien kent de Bijbel een aantal hele duidelijke voorbeelden waarbij vergeving plaatsvindt zelfs wanneer de daders geen berouw tonen. Natuurlijk zou het geweldig zijn als alle daders berouw tonen, maar 'vergeving' in de Bijbel impliceert niet altijd berouw.
- (c) Wij moeten vergeven 'zoals' God vergeeft: Hier argumenteren sommigen dat, omdat God alleen zondaren vergeeft wanneer zij zich oprecht bekeren, wij ook alleen de mensen hoeven te vergeven die zich oprecht bekeren. Het is waar dat Gods vergeving een voorbeeld is voor onze manier van vergeven. Maar op welke manier moeten wij Gods vergeving imiteren?

Gods vergeving staat model voor onze vergeving

Het feit dat soms hetzelfde Griekse woord gebruikt wordt wanneer God vergeeft en wanneer mensen vergeven lijkt er op te wijzen dat er gelijkenissen zijn. Wanneer God vergeeft, verandert de eeuwige bestemming van de persoon die Hij vergeeft. Dat gebeurt natuurlijk niet als wij vergeven. Dus er zijn verschillen. De volgende bekende teksten wijzen op een connectie tussen Gods vergeving en onze vergeving.

- (1) Kolossenzen 3:13 "Verdraag elkaar en vergeef de een de ander, als iemand tegen iemand anders een klacht heeft; *zoals ook Christus u vergeven heeft, zo moet ook u doen.*"
- (2) Efeze 4:30-32 "En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing. Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, *en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.*"

Welke vergelijking wordt er bedoeld met het woordje "zoals" in deze teksten? Het betekent niet noodzakelijk dat Gods manier van vergeven en onze manier van vergeven identiek zijn. Het "vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft" is aan de ene kant bedoeld als aansporing, als reden of motivatie voor ons om anderen te vergeven.

Maar het "vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft" wekt ook de suggestie dat we iets moeten leren van de *manier* waarop God vergeeft. Het Griekse woord voor vergeving dat in beide teksten gebruikt wordt is *charizomai*, het woord voor vergeving waarin ook het woord voor 'genade' (*charis*) in voorkomt. Deze woordkeus lijkt er op te duiden dat het woord 'zoals', de richting van de vergelijking, eerder wijst op een daad van genade dan op een wettelijke handeling. Deze teksten leren *niet* dat *al* onze vergeving alleen op voorwaarde van berouw van de dader moet volgen. Er zijn juist rijke parallellen met genade te vinden tussen Gods vergeving en onze vergeving: God vergeeft onvoorwaardelijk en ruimhartig en dus zouden wij dat ook moeten doen. God vergeeft alle zonden en dus zouden

wij dat ook moeten doen. God vergeeft en brengt ons onze zonde niet langer in herinnering en dat zouden wij ook niet moeten doen.

Voorbeelden van vergeving zonder bekering

Terwijl onze Heer Jezus gekruisigd werd, bad Hij: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" (Luk. 23:34). In de afgelopen 2000 jaar is deze uitdrukking van onverdiende vergeving een krachtige inspiratiebron geweest voor velen. We bewonderen zo'n vrijgevege daad van vergeving. Om een dergelijk gebed te bidden terwijl je ondertussen doodsangst ervaart laat zien dat de Heer Jezus zelf hen allang met heel Zijn hart vergeven had.

De volgelingen van Jezus accepteerden zijn onderwijs over vergeving en volgden Zijn voorbeeld. Over de steniging van Stefanus staat geschreven: "En terwijl hij op de knieën viel, riep hij met luide stem: Heere, reken hun deze zonde niet toe! En toen hij dat gezegd had, ontsliep hij" (Hand. 7:60). Stefanus was net aan het einde gekomen van een lange, historische preek over Gods omgang met Israël. Hij zag de woedende ogen van zijn luisteraars terwijl hij hen de waarheid vertelde. Hij hoorde hoe ze hem beschuldigden en al snel "riepen met luide stem". Toen grepen ze hem en gooiden hem de stad uit. Ze raapten een paar grote stenen op en begonnen hem te stenigen. Op dat punt valt hij op zijn knieën en bidt: "Heere, reken hun deze zonde niet toe!". Hoe kon hij dat doen? Ik denk dat we het er over eens zullen zijn dat het feit dat hij dit gebed bad, terwijl hij doodsangsten uitstond, laat zien dat Stefanus, net als de Heer Jezus aan het kruis, de daders al met heel zijn hart vergeven had.

Tijdens de laatste dagen van zijn leven kende Paulus moeilijke een teleurstellende momenten: "Bij mijn eerste verdediging was er niemand die mij bijstond, maar zij hebben mij allen verlaten". Hij vervolgt: "Moge het hun niet toegerekend worden" (2 Tim. 4:16). Dit zijn geen uitdrukkingen van bedoelingen die Paulus had. Ze drukken niet uit dat Paulus graag wilde vergeven. Het zijn oprechte, pijnlijke en onvoorwaardelijke gebeden van vergeving. Het zijn voorbeelden van Vergeving vanuit het Hart. De kerkgeschiedenis kent vele voorbeelden van christenen die de mensen vergaven die hen vervolgden, martelden en vermoordden. Deze beslissingen waren absoluut geen vergissing. Ze waren veel meer een duidelijk teken van veranderde harten.

EN NU JIJ

- Terwijl je bidt, kun je herinnerd worden aan iemand die je veel kwaad berokkend heeft. Wat verwacht de Heer Jezus dat je nu doet?
- Wacht je totdat iemand berouw toont voor je hem vergeeft? Hoe lang wacht je al? Blijf je wachten? Waarom?
- **Gebed:** 'Lieve almachtige God, het geeft me troost te weten dat niets aan Uw aandacht ontsnapt. Dank U dat ik kan vergeven en dat U zorg zult dragen voor gerechtigheid. Amen.'

Les 6: Misverstanden over vergeving

We zullen proberen duidelijk te maken wat de Bijbel wel en niet bedoelt wanneer het ons vraagt te vergeven. Misverstanden kunnen ons weerhouden die belangrijke beslissing te nemen om te vergeven. Misverstanden kunnen er ook toe leiden dat we zeggen dat we hebben vergeven, terwijl we in feite niet vergeven hebben - we hebben de correcte woorden gebruikt, maar ons hart en onze houding zijn onveranderd gebleven. In deze les zullen we vijf gebruikelijke misverstanden ophelderen en in de volgende les nog eens vijf.

(1) Het is niet eerlijk: Sommige mensen zeggen: 'Vergeving? Nee! Het is niet eerlijk! Mensen moeten betalen voor wat ze een ander hebben aangedaan.' Ik denk dat de meesten van ons zich hier wel in kunnen vinden. In de Bijbel zijn vergeving en rechtvaardigheid met elkaar verbonden (Kol. 2:13-14). God kan, als een daad van genade, onvoorwaardelijk een berouwvolle zondaar vergeven omdat er al recht gedaan is: De Heer Jezus is gestraft voor die zonde (1 Joh. 2:2, 2 Petr. 2:24). God zelf zal altijd zorg dragen voor gerechtigheid. Het ligt in Zijn natuur om dat te doen. Aan ons, de gekwetsten, de slachtoffers, wordt gevraagd om onvoorwaardelijk en genadig te vergeven.

We hebben een aantal hulpverleningsgesprekken gehad met een jonge man van 26 jaar, zoon van christelijke ouders. Toen hij 13 jaar was begon hij drugs te gebruiken. Hij kwam bij onze kerk om hulp te zoeken en was wanhopig. Samen met een andere broeder spraken we twee of drie middagen met hem over vergeven en probeerden hem vanuit de Bijbel te laten zien hoe belangrijk dat is. Hij schreef een lijst met namen van alle mensen die hem diep gekwetst hadden in de afgelopen jaren, een lijst waar ook zijn vader op stond. Vervolgens begonnen we te bidden. Hij ging biddend de lijst af, naam voor naam, en vergaf hen in de naam van Jezus. Uiteindelijk kwamen we aan bij de laatste naam op de lijst. Hoewel het een vrij stoere jongeman was, brak hij en begon te huilen. Hij stopte met bidden en zei: 'Nee, niet deze. Ik kan hem niet vergeven. Ik heb mezelf beloofd dat ik hem op een dag zou vermoorden.' We vroegen hem zijn sterke emoties uit te leggen. Dit was de man die hem in contact had gebracht met de drugs. 'Ik was nog maar een jongen', zei hij, 'deze man gaf me gratis drugs. Hij maakte me verslaafd. Hij heeft mijn leven geruïneerd. Hij moet hier op een dag voor betalen. Ik ga hem vermoorden... Maar als ik hem vergeef, kan ik hem niet vermoorden... Dus ik kan hem niet vergeven.'

We legden hem uit dat deze man niet alleen tegen hem, maar ook tegen God gezondigd had. In zijn frustratie en woede dacht deze jongeman dat, wanneer hij de drugsdealer vergaf, de man vrijuit zou gaan. Dat zou niet eerlijk zijn. Dat kwam in conflict met zijn gevoel voor rechtvaardigheid. Maar God is de uiteindelijke rechter en niemand kan aan Zijn aandacht ontsnappen (Op. 20:11-15). Zelfs nadat wij vergeven hebben zal de dader nog steeds rekenschap van zijn daad moeten afleggen tegenover God. Wanneer het van toepassing en mogelijk is zal de dader wellicht ook rekenschap moeten afleggen van zijn verkeerde daad aan menselijke autoriteiten. Maar God roept ons op om te vergeven.

Wraak?

In Romeinen 12:19 lezen we: "Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere". Het is niet onze taak om wraak te nemen. Die dingen laten we aan God over. We kunnen, en moeten soms ook, aandringen op gerechtigheid – maar zonder wraak te zoeken. Wellicht moeten we aangifte doen bij de politie – dan neem je je verantwoordelijkheid. Maar dat doen we niet om wraak te nemen.

(2) Doen alsof er niets gebeurd is: Wanneer we doen alsof er niets gebeurd is, nemen we zonde niet serieus. De Heer Jezus roept ons niet op te doen alsof er niets gebeurd is. In tegendeel, we erkennen dat iemand ons gekwetst heeft, dat ze tegen ons gezondigd hebben, om hen vervolgens, ons bewust van dit feit, te vergeven in de naam van Jezus.

(3) Ik kan het niet vergeten: Sommigen mensen zeggen: 'Vergeven is vergeten. En aangezien ik nooit zal vergeten wat hij me heeft aangedaan, kan ik niet vergeven'. Denk eens terug aan het verhaal dat verteld werd in de eerste les – over de jongeman die door een glazen raam viel. Zolang er een scherpe glassplinter in onze arm blijft zitten, zullen we regelmatig op een pijnlijke manier herinnerd worden aan wat ons is aangedaan. We zullen het nooit kunnen vergeven. Pas wanneer we vanuit ons hart vergeven, wordt de glassplinter verwijderd. Na verloop van tijd zal onze arm genezen en zullen we hem weer volledig kunnen gebruiken. Sommige ervaringen zullen we nooit vergeten. Het litteken op onze arm zal daar blijven zitten tot de dag dat we sterven. Maar nadat we vanuit ons hart hebben vergeven, zal de pijn die gepaard gaat met de herinnering langzaam maar zeker afnemen. Er komt een tijd, misschien zelfs eerder dan je verwacht, waarop je zult merken dat de Heer je al zover genezen heeft dat je niet langer pijn voelt wanneer je aan de gebeurtenis terugdenkt. Door de vergeving heeft de Heer jou genezen. Het is zelfs zo dat, nadat we er voor hebben gekozen de Heer Jezus te gehoorzamen en de dader zijn onverdiende vergeving schenken met heel ons hart, de irritatie, woede, pijn en het verlangen naar wraak plaats zullen beginnen te maken voor zorg, medelijden, medeleven en verdriet om de dader die geen berouw toont.

(4) Er wordt misbruik van me gemaakt: 'Als ik deze slechte persoon vergeef, zal hij me pijn blijven doen'. Dat kan inderdaad gebeuren. Maar vergeving houdt niet noodzakelijkerwijs in dat alles op dezelfde voet doorgaat. Een werknemer die betrapt wordt op diefstal kan vergeven worden en toch ontslagen uit zijn functie – om daarmee de integriteit van het bedrijf te beschermen. Een onberekenbare man kan vergeven worden door zijn vrouw en vervolgens verteld worden dat het verstandig is om een tijdje apart te leven – om zijn vrouw en kinderen te beschermen tegen nog meer pijn. Je kunt je oom vergeven dat hij je kind seksueel misbruikte, maar je zult hem ook aangeven bij de politie en hem verbieden je huis te betreden wanneer je kinderen alleen thuis zijn. Wanneer we vanuit ons hart vergeven, kunnen deze voorzorgsmaatregelen getroffen worden zonder woede of bitterheid.

Op een zondagmorgen werd er in ons huis in Colombia ingebroken en werden er een aantal dingen meegenomen terwijl wij in de kerk zaten. Het idee dat onbekende mensen door ons huis gelopen en in onze kasten gesnuffeld hadden was verre van prettig. We voelden ons onveilig en niet gerespecteerd. We kozen ervoor deze onbekende dieven te vergeven. Maar toch deden we aangifte bij de politie, veranderden we onze sloten en verstevigden we de metalen spijlen die voor al onze ramen stonden. Nadat je vergeven hebt kan het verstandig zijn een aantal preventieve maatregelen te nemen. Vergeving die de deur wijd open laat staan voor herhaalde zonde is geen deugd. Het is onverantwoordelijk.

(5) De dader zal zijn leven niet beteren: Wanneer we de daders beschermen voor de consequenties van hun zonde, helpt dat een dader die geen berouw toont vaak niet verder. Het kan zelfs zo zijn dat het een berouwvolle dader niet verder helpt. Vergeving vlakkt de verantwoordelijkheid om op zoek te gaan naar het beste voor het slachtoffer niet uit. Na iemand vergeven te hebben kan het enige juiste en verantwoordelijke om te doen heel goed zijn dat je de politie belt, een tijdelijke scheiding regelt of de onverantwoordelijke kassamedewerker ontslaat uit de winkel. Die maatregelen zullen de slachtoffers beschermen

tegen verder misbruik, maar zijn ook bedoeld om de dader bij zinnen te brengen, om hem te helpen zijn leven te beteren.

Het is heel gezond en leerzaam voor de dader om een aantal consequenties te ondervinden van zijn of haar daden. Zelfs nadat God vergeeft kan het zo zijn dat de zondaar met een aantal pijnlijke consequenties van zijn of haar zonden moet leven. “Wat de mens zaait, zal hij ook oogsten” (Gal. 6:7) is een wet van het leven. Een belangrijk en duidelijk verschil is dat je, nadat je vanuit je hart hebt vergeven, kunt samenwerken met de politie zonder woede in je hart. Je kunt een oneerlijke werknemer ontslaan, maar niet uit frustratie of wraak. Je zult gemotiveerd worden door christelijke liefde en medeleven; je treft deze maatregelen omdat je er eerlijk van overtuigd bent dat het op de lange duur het beste zal zijn voor de dader. Onze Heer Jezus maakte duidelijk dat we liefde en vriendelijkheid moeten tonen richting mensen die onze ‘vijanden’ genoemd zouden kunnen worden: “Maar Ik zeg tegen u die dit hoort: Heb uw vijanden lief; doe goed aan hen die u haten. Zegen hen die u vervloeken, en bid voor hen die u belasteren” (Luk. 6:27-28). Wanneer we het pad van rechtvaardigheid bewandelen nadat we iemand met heel ons hart vergeven hebben, is dat geen daad van wraak, maar kan het een daad van vriendelijkheid zijn die de dader kan helpen volwassener te worden en zijn leven te beteren, of een daad van bescherming die de kans op toekomstige onrechtvaardigheid kan verminderen.

EN NU JIJ

- Heb jij een verkeerd begrip van vergeving? Kan deze les je daarbij helpen?
- Wanneer je denkt aan mensen die je schade hebben berokkend, welke emotie voert dan de boventoon: medeleven of het verlangen naar wraak? Moet er iets veranderen?
- **Gebod:** ‘Lieve Heer Jezus, dank U dat U de straf voor mijn zonden hebt gedragen, zodat ik vergeven kon worden. Geef me alstublieft de kracht en moed om anderen te vergeven. Geef me alstublieft de wijsheid en moed om te weten welke stappen ik moet zetten nadat ik vergeven heb. Amen.’

Les 7: Meer misverstanden over vergeving

In deze les zullen we nog eens 5 verkeerde ideeën over het onderwerp ‘vergeving’ onderzoeken en weerleggen.

(6) Ik zal vergeven als: Sommige mensen willen wel vergeven, maar alleen onder bepaalde voorwaarden. Dat is geen vergeving. Natuurlijk hopen we dat de dader berouw zal tonen of in ieder geval niet in herhaling zal vallen, maar onze vergeving zou daar niet van afhankelijk moeten zijn. De apostel Petrus had een vergelijkbare zorg: “Heere,” vroeg hij “hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe?” De Heer Jezus antwoordde: “Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal” (Matt. 18:21-22). We moeten zonder voorwaarden te stellen vergeven vanuit ons hart. Vergeving is een daad van genade en genade is altijd onverdiend. Het is onvoorwaardelijk.

(7) Ik heb er geen zin in: Sommige mensen denken dat het hypocriet is om een dader te vergeven terwijl ze daar diep van binnen geen zin in hebben. Maar als we wachten tot we een verlangen krijgen om te vergeven, zullen we waarschijnlijk nooit vergeven. De Heer weet heel goed hoe ons hart werkt. Sommige ernstige vergrijpen veroorzaken zulke diepe pijn, verwarring en ellende dat de woorden ‘Ik vergeef’ te midden van die emoties betekenisloos zullen zijn. Maar wanneer de verwarring optrekt en de ellende wat kalmeert, zullen we ons meer verbonden voelen met de realiteit. En dan zal al snel de tijd aanbreeken waarin we moeten gaan nadenken over vergeving. Vergeving komt zelden voort uit warme gevoelens. Het is meestal een pijnlijke daad van gehoorzaamheid. De Heer Jezus leert ons te vergeven met heel ons hart (Kol. 3:12-14). Wat gaan we doen? Hij verwacht van ons dat we Hem gehoorzamen en gaan vergeven – zelfs als dat pijn doet!

(8) Vergeven staat gelijk aan verzoening: De apostel Paulus geeft een definitie van de boodschap van verzoening als hij schrijft: “God was het namelijk Die in Christus de wereld met Zichzelf verzoende, *en aan hen hun overtredingen niet toerekende*” (2 Kor. 5:19). Er is een duidelijke connectie tussen vergeving en verzoening. God kan het hart zien. Wanneer we *vergeven* zijn door God, zijn we tegelijkertijd ook *verzoend* met Hem. Op dat moment staan we volledig met Hem in verbinding en dat mogen we vieren en ervan genieten. Vaak is dat ook het geval wanneer wij christenen vergeven, maar soms kan het even duren voor we het ook kunnen vieren en ervan kunnen genieten. Nadat de Heer een jongeman heeft vergeven dat hij een gevecht begon terwijl hij dronken was, zal zijn bril gebroken blijven en het zal wel even duren voor zijn gekneusde neus genezen is! Hoewel vergeving verzoening mogelijk maakt, is vergeving niet hetzelfde als verzoening. Bij ernstige vergrijpen is vergeving vaak alleen maar de eerste stap in een langzame beweging richting verzoening.

Christelijke hulpverleners krijgen te maken met zeer moeilijke situaties wanneer vertrouwen ernstig en herhaaldelijk diep geschaad is. Denk aan situaties als kindermisbruik, verkrachting, psychische manipulatie, overspel of moord. Ja, we worden opgeroepen om in elke situatie te vergeven. Maar vergeving verandert niet het verleden. Vergeving verandert niet het hart van de ontaarde dader. Nadat er vergeving heeft plaatsgevonden kan het soms nog steeds onveilig of onverstandig zijn om de relatie opnieuw vorm te geven. In deze speciale gevallen zal er vergeving plaatsvinden zonder verzoening.

(9) Vergeving uitspreken: We hebben al gezien dat we de daders vanuit ons hart moeten vergeven voor ze zich bekeren. Sommigen zullen zich nooit bekeren. We hoeven hen zelfs niet te ontmoeten om hen te vergeven. En toch ligt hier een belangrijke zorg: Wanneer moeten we de dader vertellen dat we hem vergeven hebben? Normaalgesproken uiten we

onze vergeving door tegen de dader te zeggen: 'Ik vergeef je' of: 'Ik heb je vergeven' nadat de dader berouw heeft getoond. Maar het is goed om op te merken dat de Schrift ons niet voorziet van een algemene gebruiksaanwijzing die elke situatie dekt. In moeilijke situaties kunnen we van God de benodigde wijsheid verwachten (Matt. 10:19, Jak. 1:5). We zullen moeten vertrouwen op de leiding van de Heer.

Er kunnen uitzonderlijke situaties zijn waarin het heel nuttig is voor daders die geen berouw tonen om te horen dat je hen vergeven hebt. Waarom vergaf de Heer Jezus hoorbaar aan het kruis? Waarom vergaf Stefanus hen die hem stenigden vanuit zijn hart? Nadat we in ons hart hebben vergeven zijn we voorbereid om die vergeving bespreekbaar te maken als we horen dat de dader zich bekeerd heeft of wanneer de Heilige Geest ons duidelijk maakt dat het goed zal zijn voor de dader of voor het Koninkrijk van God.

Denk bijvoorbeeld eens aan het positieve effect van een publiek aanbod tot vergeving wat gedaan werd door de ouders van een zending die vermoord werd door Moslimfundamentalisten. Hun openlijke uiting van vergeving voor de onbekeerde moordenaars liet een duidelijke, diepe en krachtige boodschap van Gods genade voor de Moslimwereld zien.

Vergeven zonder te zeggen: 'Ik vergeef je'

Soms doe je er verkeerd aan om tegen de dader te zeggen dat je hem vergeven hebt voor hij zijn zonden erkent en zich er van bekeert. Het is belangrijk om het juiste moment te kiezen voor het uitdrukken van je vergeving, om er zo zeker van te zijn dat de ander er ook zijn voordeel mee kan doen. Je motieven kunnen goed en nobel zijn, maar door op het verkeerde moment 'ik vergeef je' te zeggen kun je juist een negatief effect hebben op de houding van de dader. Jouw aanbod van vergeving kan verkeerd geïnterpreteerd worden. Ga eens een moment in de schoenen van de dader staan die denkt dat het begaan van fouten een grap is, iets wat weinig consequenties heeft of een dader die zijn daad rechtvaardigt. Hoe kan hij reageren op een aanbod van vergeving?

Je bent het met me eens: Omdat de dader zijn daad als een 'noodzakelijk' kwaad, een grap of onbeduidend zag, kan jouw aanbod van vergeving makkelijk geïnterpreteerd worden als een instemming met zijn standpunt. Als dit gebeurt, is de dader nog een stap verder van de erkenning van zijn zonde en de bekering daarvan.

Ik kan het opnieuw doen: Omdat de dader geen berouw toont is de kans groot dat hij opnieuw de fout in gaat richting jou of iemand anders. Jouw aanbod van vergeving kan makkelijk begrepen worden als 'groen licht' voor een herhaling van zijn daden. De zaak is niet zo ernstig. Als dit gebeurt, is de dader nog een stap verder van de erkenning van zijn zonde en de bekering daarvan.

Je probeert me te manipuleren: Stel je een situatie voor waarin een zuster in jouw gemeente haar verdenking van het feit dat jij je partner ontrouw bent overal verkondigt. Het rondzingen van deze leugen heeft jou en je gezin veel pijn gedaan. Je hebt het besluit genomen haar in je hart te vergeven en hebt je gezin aangemoedigd hetzelfde te doen. Als gezin zul je nu met onverdiende vriendelijkheid uiting geven aan jullie Vergeving vanuit het Hart richting deze zuster. Moet je haar nu vertellen dat ze vergeven is? Je vergeving richting haar uitspreken zonder dat zij haar zonde heeft erkend zou wel eens niet helpend voor haar kunnen zijn. Wellicht ziet ze jullie aanbod tot vergeving als een manipulatieve daad: een manier waarop jullie haar duidelijk willen maken dat ze een 'zondaar' is – maar is zij ervan overtuigd dat *jij*

de zondaar bent. Als dit gebeurt, is de dader nog een stap verder van de erkenning van zijn zonde en de bekering daarvan.

Het juiste moment

In Genesis lezen we het trieste verhaal van Jozef die door zijn broers als slaaf verkocht wordt. Ze hebben tegen hem gezondigd. Het leven van Jozef is een duidelijk bewijs van het feit dat hij zijn broers vanuit zijn hart had vergeven. Jaren later ontmoet hij zijn broers opnieuw. Maar voordat hij het passend vindt om zijn vergeving uit te spreken, lezen we hoe hij zijn broers op de proef stelt, op zoek naar bewijs van een verandering in hun houding (Gen. 42-44). Vervolgens omhelsde hij zijn broers en kuste hen, als uiting van zijn vergeving.

Soms zijn de daders er nog niet klaar voor om te horen dat wij hen vergeven hebben. Hun antwoord zou vergelijkbaar kunnen zijn met hen die het evangelie afwijzen: “Geef het heilige niet aan de honden, en werp uw parels niet voor de zwijnen, opdat die ze niet op enig moment met hun poten vertrappen, zich omkeren en u verscheuren” (Matt. 7:6). Het is duidelijk belangrijk om het juiste moment uit te kiezen waarop je ‘Ik heb je vergeven’ zegt.

(10) Ik kan het gewoon niet: Iemand zei eens tegen me dat hij, wanneer een daad te moeilijk was om te vergeven, bad: ‘Heer, vergeeft U deze persoon, want ik kan het niet’. Maar daarmee ga je het probleem uit de weg. Dat is geen gehoorzaamheid. God vergeeft zondige mannen en vrouwen alleen wanneer zij zich bekeren. Hij weet wat Hij doet. Maar Hij roept ons op om hen die tegen ons gezondigd hebben vanuit ons hart te vergeven. Hij werkt ook in ons, om ons daarvoor de kracht te geven (Ef. 3:20, Kol. 1:19). Voor sommigen is alleen al de mogelijkheid tot vergeving genoeg om hen kwaad te maken. Voor anderen voelt het eenvoudigweg als onmogelijk. Maar als de Heer je vraagt het te doen, dan is het mogelijk! Hij zal je de kracht geven. Hij zal bij je zijn voor, tijdens en nadat je vergeven hebt. Een beter gebed zou zijn: ‘Heer, ik ben zwak, ik voel me niet in staat om hem te vergeven. Geef me de kracht, help me om hem te vergeven’. En vergeef hem vervolgens in de naam van Jezus. Soms, zoals we zullen bespreken in les 12, kunnen demonen ervoor zorgen dat het proces van vergeving geblokkeerd wordt. In dat geval kan gebedsondersteuning van broeders en zusters noodzakelijk zijn.

EN NU JIJ

- Twijfel je al lange tijd of je iemand moet vergeven? Heeft iets in de les je de ogen geopend voor de noodzaak om over te gaan tot actie?
- Kan het tijd zijn om voorzichtig aan de slag te gaan met verzoening? Misschien door de daders te vertellen dat je hen vergeven hebt?
- **Gebed:** ‘Lieve Heer Jezus, dank U dat U mij vergeven hebt en dat U mij *gezegd hebt* dat ik vergeven ben. Help me om U te gehoorzamen, zelfs als ik daar geen zin in heb. Amen.’

Les 8: Wat gebeurt er als ik er voor kies om niet te vergeven?

Wanneer we ons ervan bewust worden dat iemand tegen ons gezondigd heeft, voelen we pijn van binnen. Onze gevoelens worden heen en weer geslingerd tussen ongeloof en woede, teleurstelling en wrok, depressie en een verlangen naar wraak. Ongerechtigheid doet pijn. Deze pijn in ons hart kan zeer beschadigend zijn voor onze geestelijke en psychische gezondheid. Het gif van onvergevingsgezindheid dat zich langzaam een weg richting ons hart vreet kan zelfs kinderen van God veranderen in depressieve, agressieve of wraakzuchtige mensen. Om te zien hoe dat in zijn werk gaat, gaan we nu naar het leven kijken van drie mensen uit het Oude Testament:

Mefiboseth werd depressief

Als kind kon Mefiboseth niet rondrennen met de anderen jongens. Hij had geen rolstoel. Als jongeman moest hij op een ezel getild worden en er weer afgehaald worden. Hij was verlamd. Dat was veroorzaakt door een voedster die hem had laten vallen toen hij nog heel klein was (2 Sam. 4:4). Hoe vaak zal hij zich afgevraagd hebben waarom die vrouw niet een klein beetje voorzichtiger was geweest? Hij werd gezond geboren. Hij stamde uit een gezonde familie. Maar nu moest hij zijn leven doorbrengen als een verlamde man. Kun je je de momenten van woede en depressie voorstellen wanneer zulke gedachten keer op keer door zijn hoofd spookten?

Koning David was op zoek naar afstammelingen van Saul om hen zijn vriendelijkheid te betonen vanwege zijn vriendschap met Jonathan. Mefiboseth was de enige die nog over was en David wilde hem vinden. Maar waar was Mefiboseth nu? Op een plek die 'Lodebar' genoemd werd, wat betekent 'zonder groene weide'. Wat een trieste situatie: een man die geboren werd in een paleis en behoorde tot de koninklijke familie, leefde nu verlamd in een woestijn, een droge plaats waar geen groene weide te vinden was. Denk je dat hij de ironie van zijn hopeloze situatie niet inzag? Als de voedster haar baan maar serieus genomen had! Voedsters werden in dienst genomen om voor de kinderen te zorgen, niet om hen te veranderen in verlamden! 'Ik ben hier niet voor geboren!' 'Ik hoor bij de koninklijke familie, maar leef in ellende!' 'Dit is niet eerlijk!'

Wanneer je niet vergeeft zal dat zich langzaam maar zeker een weg vreten naar je hart. Na een tijdje kan het een negatief effect hebben op hoe je jezelf ziet. Toen hij bij koning David gebracht werd, zei Mefiboseth: "Wat is uw dienaar dat u aandacht schenkt aan een dode hond als ik ben?" (2 Sam. 9:4-8). Mefiboseth, een kleinzoon van de eerste koning van Israël, ziet zichzelf nu als waardelozer dan een hond – een dode hond. We zijn allemaal anders gemaakt. Voor sommigen zal de beslissing om niet te vergeven leiden langs het pad van zelfmedelijden, een lage zelfwaardering en depressie. Om wat een ander heeft gedaan 'ben ik nu minder waard dan een hond. Ik ben zelfs een dode hond – ik ben waardeloos!'

Jefta werd agressief

Laten we eens naar een ander voorbeeld kijken: "De Gileadiet Jefta nu was een strijdbare held, maar hij was het kind van een hoer. Gilead had Jefta echter verwekt. Ook de vrouw van Gilead baarde hem zonen. En toen de zonen van deze vrouw groot geworden waren, joegen zij Jefta weg en zeiden tegen hem: Jij zult in het huis van onze vader geen erfbezit hebben, want je bent een zoon van een andere vrouw. Toen vluchtte Jefta voor zijn broers en ging in het land Tob wonen. En leeglopers verzamelden zich bij Jefta en trokken er met hem op uit" (Richt. 11:1-3).

Zonder dat hij er zelf iets aan kon doen, was Jefta anders dan zijn broers. Hij werd thuis als tweederangs gezien omdat hij niet de zoon was van zijn vaders vrouw, maar de zoon van een prostituee. Jefta mocht een aantal jaar genieten van de gemakken van het huis van zijn vader, maar zijn halfbroers accepteerden hem duidelijk niet als één van hen. Ze vonden dat hij geen deel van zijn vaders erfenis verdiende. Op een dag gooiden ze hem uit het huis van hun vader! Kun je je die pijnlijke scène voorstellen? Waar moest hij naartoe? De haat van zijn halfbroers dwong hem alles achter te laten waar hij van hield en wat hij kende en een arme en onzekere toekomst tegemoet te gaan.

Kun je je voorstellen wat er in het hart van deze jongeman gebeurde? Zijn reactie was anders dan die van Mefiboseth. Zijn wrok leidde niet naar een depressie, maar naar agressie. Hij blonk uit in kracht en geweld. Hij trok een bende avonturiers aan.

Jaren later riepen de oudsten van Gilead Jefta terug. Zij erkenden zijn vermogen om te vechten en wilden dat hij hun aanvoerder zou worden in de strijd tegen de Ammonieten. "Jefta zei echter tegen de oudsten van Gilead: Hebt ú mij niet gehaat en mij uit het huis van mijn vader weggejaagd? Waarom bent u dan nu naar mij toe gekomen, nu u in het nauw zit?" (Richt. 11:7). Je kunt bijna de pijn in zijn stem horen. 'Jullie joegen mij weg.' 'Jullie vader was ook mijn vader.' 'Jullie joegen mij weg bij mijn vader en zijn huis.' 'Ik had niets verkeerd gedaan, maar jullie haatten mij.' Hier was een man die pijn had en zijn broers niet had vergeven. Hij was nu een volwassen man, maar hij was de haat uit zijn kindertijd niet vergeten. Hij was nog steeds gebonden aan deze onplezierige familiegeschiedenis. Hij wilde zichzelf bewijzen tegenover zijn broers. Door sterk en agressief te worden kon hij tegenover zichzelf en anderen bewijzen dat hij waardevol was. 'Jullie schatten mij niet op waarde, jullie wilden me niet laten delen in jullie familienaam...maar ik ben waardevol, ik ben een sterke vechter, ik ben een eersteklas strijder. Anderen hebben mij nodig!' Hij was geen vrij man; hij was nog steeds gebonden aan de problemen van zijn jeugd. Een gebrek aan vergeving heeft invloed op de manier waarop we leven. Onze beslissingen worden beïnvloed door pijnlijke herinneringen. De Heer Jezus wil dat we ons leven kunnen leiden los van ons verleden. Hij wil dat we vergeven.

Simson werd wraakzuchtig

Simson is nog een ongelukkig voorbeeld van wat er kan gebeuren met sommige mensen die er voor kiezen om niet te vergeven: "En zij [Delila] zei: De Filistijnen over je, Simson! Hij ontwaakte uit zijn slaap en zei: Ik zal net als de andere keren vrijkomen en hen van mij afschudden. Hij wist namelijk niet dat de Heere van hem geweken was. Toen grepen de Filistijnen hem en staken hem de ogen uit. En zij voerden hem af naar Gaza en bonden hem met twee bronzen kettingen. En hij maalde meel in de gevangenis" (Richt. 16:20-21). Wat een triest einde voor een dienaar van God. Stel je eens voor hoe hij zich gevoeld moet hebben. Een groot uitziende, gespierde man, een man die geschapen was met een doel, een Geestvervulde man, maar nu blind en geketend aan een molen, die zijn dagen al rondjes lopend doorbracht. Hij was zijn vrijheid kwijt geraakt. Hij was zijn zicht kwijt geraakt. Hij kon niet langer knipogen naar de prachtige meisjes. Terwijl hij de molen in het rond draaide in de duisternis, raakte hij meer en meer gefrustreerd, woedend en verbitterd. Hij begon manieren te verzinnen om wraak te nemen.

Toen gebeurde er iets wat ons een glimp laat zien van wat er zich in Simsons hoofd afspeelde. "Toen riep Simson tot de Heere en zei: Heere, Heere! Denk toch aan mij en maak mij toch alleen nog deze keer sterk, o God, zodat ik me met één slag op de Filistijnen kan wreken voor mijn twee ogen" (Richt. 16:28). Hij is bereid te sterven in het navolgen van zijn

doel. En wat was dat doel? Hij denkt niet aan het toekomstige welbevinden van het land Israël. Hij denkt niet aan de eer van God of aan het vervullen van zijn goddelijke roeping. Hij denkt aan wraak. 'Heer, ik ben boos omdat ik leef in duisternis. Ze hebben me beide ogen uitgestoken. Het is pijnlijk. Het is vernederend. Het is hopeloos. Ik wil op deze manier niet blijven leven.' Simson stierf als bitter man, die wraak zocht voor het verlies van zijn ogen.

Wat gebeurt er met jou?

We zijn allemaal anders, dus zullen we een afwijzing, onrechtvaardigheid en pijn allemaal op een andere manier ervaren en er op een andere manier op reageren. Maar op sommige gebieden heeft het weigeren om te vergeven vanuit ons hart op elke christen hetzelfde effect. (a) We verliezen onze vreugde in de Heere: omdat elke vorm van ongehoorzaamheid effect heeft op onze gemeenschap met de Heer (Ps. 51:7-13). (b) We worden minder effectief in onze bediening: omdat onze gebeden gehinderd zullen worden (Ps. 66:18). (c) We verliezen onze vrijheid: omdat wat we wel en niet doen beïnvloed zal worden door de verwachtingen van anderen en door herinneringen aan pijnlijke ervaringen (Gal. 5:1). (d) We zullen anderen ermee besmetten: omdat onopgeloste pijn altijd wel een weg vindt om zichzelf te uiten (Heb. 12:15).

Kunnen christenen wraakzuchtig, depressief of verbitterd worden? Ja, dat is mogelijk! En helaas gebeurt dat ook! Kunnen christenen hun vreugde, effectiviteit en vrijheid verliezen en anderen op een verkeerde manier beïnvloeden? Ja, dat is mogelijk! En het kan jou en mij ook gebeuren! Maar deze negatieve effecten zijn te vermijden, ongeacht de pijn die iemand jou heeft aangedaan. Dat is prachtig nieuws! Door vanuit je hart te vergeven kun je de ketenen die jou gebonden houden aan die oneerlijke, verdorven en pijnlijke periode uit je leven verbreken. Door de persoon die tegen jou gezondigd heeft te vergeven, zul je vrijgezet worden om de goddelijke roeping voor jou leven te kunnen vervullen.

EN NU JIJ

- Ben jij je bewust van een conflictsituatie in jouw leven die gevoelens van bitterheid, depressie of agressie hebben veroorzaakt? Ben je, net als Simson, op zoek naar manieren om het hem of haar betaald te zetten? Ben je bereid te vergeven, het los te laten en vrij te zijn?
- Ben je je bewust van zulke sterke negatieve emoties in het leven van iemand in jouw omgeving? Kan het zijn dat ze hulp nodig hebben bij het vergeven?
- **Gebod:** 'Lieve hemelse Vader, dank U dat U mij uit de slavernij hebt gehaald en mij vrij hebt gekocht. Help me om hen te vergeven die tegen mij gezondigd hebben, zodat hun zonden niet mijn vrijheid kunnen belemmeren. Help me om in die vrijheid te gaan staan, er van te genieten en Uw roeping voor mijn leven uit te leven. Amen.'

Les 9: Vrijgezet om tot zegen voor anderen te zijn

Dit zal ons helpen om rein, vrij en bruikbaar te zijn in Gods handen.

In de vorige les dachten we na over een aantal negatieve consequenties van de keus om niet te vergeven. In deze les zullen we kijken hoe de vrijheid die we zullen ervaren nadat we vergeven hebben ons helpt om een rein en bruikbaar instrument in Gods handen te zijn.

Wat houdt vergeving in?

Vergeven betekent dat we eenzijdig een schuld opzeggen. Het betekent dat we doelbewust onze morele rechten aan de kant zetten. Het houdt in dat je een touw doorsnijdt wat je verbindt met een bepaalde situatie, herinnering of persoon. Vergeven is besluiten om niet vast te houden aan de zonden van een ander richting jou. Daar hoort bij dat je niet langer een persoonlijke claim op die persoon kunt leggen. In de naam van Jezus besluit je bewust om 'los te laten'. Daarom ben je, wanneer je vergeeft, op een bepaalde manier 'vrijgezet'. Jezus zei: "Als dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult u werkelijk vrij zijn" (Joh. 8:32-36).

Wanneer we vergeven proberen we daarmee niet de reikwijdte van iemands zonden te minimaliseren. We proberen de zonde van de ander niet te verklaren of te rechtvaardigen. Nee! Vergeving betekent dat we inzien hoe erg het is wat deze persoon gedaan heeft en het de naam geven die God het gegeven heeft: zonde. En vervolgens de persoon in de naam van Jezus laten gaan. Vergeven betekent dat je accepteert dat je zult moeten leven met de negatieve en pijnlijke consequenties van wat de ander gedaan heeft. Dit laatste is heel belangrijk. Laat het me illustreren

Een roekeloze dronken chauffeur

Stel je voor dat je naar huis fietst. Terwijl je een kruising oversteeft stopt een auto niet voor het rode stoplicht en rijdt jou aan. De chauffeur blijkt dronken. Jij wordt met spoed naar het ziekenhuis gebracht waar ze helaas je rechterbeen moeten amputeren. Nu zul je moeten leren leven met één been voor de rest van je leven. Waarom? Wiens fout was dat? Het was de fout van de egoïstische, onverantwoordelijke dronken chauffeur. Elke keer wanneer je je verplaatst van je bed naar de badkamer, elke keer wanneer je je zeep laten vallen terwijl je een douche neemt, elke keer wanneer je je vrienden ziet rennen of voetbal ziet spelen...word jij herinnerd aan het ongeluk en de roekeloze chauffeur. Jouw leven is compleet veranderd door dit ongeluk. Het leven van de roekeloze chauffeur is weer geworden zoals het altijd was, maar jouw leven is onherstelbaar beschadigd. Hij zondigde en jij betaalt de prijs ervoor. Dit is duidelijk niet eerlijk, maar oneerlijke dingen gebeuren.

Wat betekent het wanneer je deze chauffeur vergeeft? Het betekent niet dat we het eens zijn met wat hij wel of niet gedaan heeft. Het betekent niet dat het niet uitmaakt wat hij gedaan heeft. Het betekent dat we accepteren dat we moeten leven met de negatieve en pijnlijke gevolgen van wat de dronken chauffeur gedaan heeft. We zullen hem met heel ons hart vergeven wanneer we bidden: 'In de naam van Jezus vergeef ik deze roekeloze chauffeur voor wat hij me heeft aangedaan. Ik accepteer dat ik met deze beperking van het hebben van één been zal moeten leven'. Een gebed als dit geeft je niet je been terug, maar zal je wel vrijzetten van de schadelijke emoties die veroorzaakt werden door dit ongeluk.

Ik zou je aandacht nu graag willen vestigen op de verhalen van twee Bijbelse 'slachtoffers' wiens levens ernstig en onomkeerbaar aangetast werden door de zonden van anderen.

Jozef

“Jozef zei tegen zijn broers: Ik ben Jozef! Leeft mijn vader nog? Maar zijn broers waren niet in staat om hem antwoord te geven, want zij waren door schrik voor hem overmand. Jozef zei tegen zijn broers: Kom toch dichterbij me! En zij kwamen dichterbij. Toen zei hij: Ik ben Jozef, jullie broer, die jullie naar Egypte verkocht hebben. Maar nu, wees niet bedroefd en laat jullie ogen niet in toorn ontvlammen omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van jullie leven...Vervolgens kuste hij al zijn broers en hij huilde met hen; daarna durfden zijn broers met hem te spreken” (Gen. 45:3-5,15).

Hoe zien de jeugdherinneringen van Jozef er uit? Hij zou zich herinneren dat hij veracht werd door zijn oudere broers omdat hij hun dromen met hen deelde. Er zou een duidelijke herinnering zijn van de dag waarop zijn broers hem als slaaf verkochten aan een aantal kooplieden. Hij smeekte hen om hem mee naar huis te nemen, maar dat deden ze niet. Hij voelde zich gekwetst, bang en eenzaam. Er was niet veel ‘goed’ aan wat hij zich kon herinneren uit zijn jonge jaren met zijn broers. Vandaag de dag zouden sommigen hem een psychologisch beschadigd kind noemen. Na zijn jeugd had hij meer dan genoeg tijd om keer op keer over deze pijnlijke ervaringen na te denken. Maar Jozef kwam niet tot de conclusie dat het kwaad wat hem was aangedaan te groot was om eenvoudig te vergeven. Hij vergaf! En door te vergeven werd hij een vrij man. En wanneer we vrij zijn kan God ons gebruiken om een zegen te zijn voor anderen.

Jozefs vermogen om te vergeven vanuit zijn hart en te leven zonder bitterheid is een voorbeeld voor ons. Als jonge slaaf werd hij vals beschuldigd door de vrouw van zijn meester, die zei dat hij had geprobeerd haar te verkrachten. Hij werd naar de gevangenis gestuurd. “Maar de Heere was met Jozef en bewees hem Zijn goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis” (Gen. 39:20-21). In de gevangenis hielp Jozef een ambtenaar die beloofde hem te helpen vrij te komen. Maar terwijl de lange weken overgingen in maanden, gebeurde er niets. “Het hoofd van de schenkers dacht echter niet meer aan Jozef, maar hij vergat hem” (Gen. 40:23). Jozef had hele goede redenen om boos, bitter en zelfs wraakzuchtig te zijn. Maar dat werd hij niet. Het is opmerkelijk om te zien hoe Jozefs houding richting God en de zonden van anderen hem hielp om ‘op te bloeien’ in de dorre, droge grond waarin hij geplant was.

Een Joodse jongedame

Het tweede verhaal gaat over een jong Israëliisch meisje dat in het huis van Naäman leefde. “Naäman, de bevelhebber van het leger van de koning van Syrië, was een aanzienlijk man in de ogen van zijn heer en van hoog aanzien, want door hem had de Heere de Syriërs verlossing gegeven. Deze man was een strijdbare held, maar hij was melaats. En er waren benden uit Syrië getrokken, die een klein meisje uit het land Israël als gevangene weggevoerd hadden. Zij was in dienst bij de vrouw van Naäman. Zij zei tegen haar meesteres: Och, was mijn heer maar bij de profeet die in Samaria is; dan zou die zijn melaatsheid bij hem wegnemen” (2 Kon. 5:1-3). Probeer jezelf eens even voor te stellen in haar schoenen. Denk je de angst in het kleine stadje in toen het gerucht zich verspreidde dat er een bende gewapende mannen uit Aram gezien was die het stadje naderde. Stel je het geschreeuw en de paniek voor terwijl deze vechtersbazen aanvielen en gewelddadig elke weerstand neersloegen. Op de één of andere manier werd jij niet gedood, maar gevangen genomen. Na een zeer lange reis wordt je overgedragen om dienstmeisje te worden in het huis van je kidnapper, degene die de leiding had over die oneerlijke en kwaadaardige aanval. Hoe zou jij je voelen? Ze zou Naäman regelmatig ontmoeten. Zijn aanwezigheid, zijn stem, zouden zoveel pijnlijke herinneringen oproepen. Misschien dacht ze aan manieren om

wraak te nemen. Misschien kwam het in haar hoofd op om wat vergif door zijn eten te mengen. Vandaag de dag zouden sommigen haar beschouwen als een psychologisch beschadigd kind.

En wat deed dit jonge meisje? Ze vergaf Naäman! Hoe weten we dat? Door haar gedrag. Toen ze hoorde dat Naäman melaats was, sprong ze niet op en neer van vreugde. Ze dankte de Heer niet voor deze 'zoete wraak'. Nee! Ze liet haar zorg om hem blijken. Wanneer je vergeeft, wordt je vrijgezet om tot zegen te zijn voor anderen, zelfs voor hen die je pijn hebben gedaan. Let er op dat dit meisje niet ontvoerd was als baby. Ze was oud genoeg om zich te herinneren dat er thuis een bruikbare profeet, een man van God, leefde. De daad van vergeving had tot gevolg dat haar emotionele wonden begonnen te genezen. Ze kon zich nog steeds herinneren wat Naäman gedaan had, maar zonder angst en met afnemende pijn. God kon haar gebruiken om Naäman te redden.

Welke opties heb jij?

Misschien lijdt je wel op dit moment door fouten, onvoorzichtigheid of egoïstische daden van andere mensen in jouw leven – met andere woorden, door de zonden van anderen. Misschien was je moeder een zware roker, waardoor jij nu gezondheidsproblemen hebt. Misschien had je een zeer dominante vader, die je carrièremogelijkheden vernietigd heeft door je slechts beperkte studiemogelijkheden te bieden. Misschien werd je afgewezen door iemand die belangrijk voor je is. Misschien heeft jouw zoon of dochter ervoor gekozen om te trouwen met de 'verkeerde' persoon. Misschien zijn een aantal dominante personen er in geslaagd om jullie kerkelijke gemeente in tweeën te breken. Hun verkeerde beslissingen en daden hebben invloed op jou gehad. Je hebt nu pijn door hen. Welke opties heb je? Wat kun je doen?

Je kunt op zoek gaan naar wraak. Je kunt wegzinken in zelfmedelijden. Je kunt proberen weg te rennen. Je kunt proberen te bewijzen dat je wel 'goed' en 'waardevol' genoeg bent...of je kunt ervoor kiezen de Heer Jezus te gehoorzamen en elk van hen vanuit je hart te vergeven. Welke weg je ook kiest, je verleden en zijn beschadigende effecten zullen niet veranderen. De jongeman in ons verhaal zal altijd één been blijven hebben. Jozef zal zijn verloren jeugd niet terugkrijgen. Het Joodse meisje zal een slavin blijven. Jouw keuzes bepalen hoe je leeft met je verwondingen of beperkingen. Ervoor kiezen te vergeven zal je helpen je verwonding of beperking te accepteren; het zal de deur open zetten naar vreugde; het zal je vrijzetten om door God gebruikt te worden en zo tot zegen te zijn voor anderen.

EN NU JIJ

- Vergeven betekent ook dat je niet langer een schuld op de ander legt. Houd jij vast aan iemands persoonlijke schuld?
- Moet jij leven met de pijnlijke consequenties van de zonden van iemand anders? Heb je, toen je vergaf, bewust geaccepteerd dat je zult moeten leven met deze verwonding of beperking?
- **Gebod:** 'Liefdevolle Heer, ik wil vrij zijn om door U gebruikt te worden en zo tot zegen te zijn voor anderen. Geef me de kracht en de moed om de verwondingen en beperkingen in mijn leven die veroorzaakt zijn door anderen te accepteren en te omarmen. Amen.'

Les 10: De daad van vergeving

Soms betekent vergeven dat we nederig moeten zijn. Soms houdt vergeven ook in dat je de reden waarvan wij denken dat het ons egoïstische en vreemde gedrag rechtvaardigt, laten varen. Soms is onze pijn, wrok en bitterheid zozeer een deel van ons geworden dat het bijna deel van onze identiteit is geworden. Vergeven betekent dat je een nieuwe reden nodig hebt om te leven, een nieuw referentiekader. Wees niet bang. De Heer zal je de kracht geven terwijl je vergeeft en nadat je vergeven hebt.

Wie is de persoon die jou pijn gedaan heeft? Voor sommigen zal het hun vader of moeder zijn. Misschien zijn ze nu oud of misschien zelfs al jaren dood. Maar je voelt nog steeds de withete woede wanneer je er aan denkt hoe ze jou behandeld hebben. Misschien denk je aan een broeder of zuster in je gemeente. Wanneer we ons geestelijk leven en onze kerk serieus nemen, doet oneerlijke of overdreven kritiek van medegelovigen erg veel pijn. Kun je je voorstellen dat je volledig vrij bent van die frustratie, irritatie, pijn en woede richting de persoon die tegen jou zondigde? De Heer Jezus wil dat je je ketenen los laat en vrij naar buiten loopt. Waarom? Waarom niet vandaag?

Besluiten de glassplinter te verwijderen

Denk nog eens na over het verhaal in de introductie van deze cursus, waarbij een jongeman door een ruit valt. Hoewel dit ongeluk weken, maanden of zelfs jaren geleden gebeurd is, zit er nog steeds een scherp stuk glas in zijn arm. Het moet verwijderd worden. Nu is het tijd om dingen recht te zetten. De Heer Jezus beveelt Zijn volgelingen om vanuit het hart te vergeven, waarvoor het verwijderen van het stuk glas symbool staat. Hoe kan het verwijderd worden? Het is noodzakelijk om de arm opnieuw open te snijden, om zo het glas dat in de arm zat goed te kunnen verwijderen. Vergeving is pijnlijk. Om terug te gaan in onze gedachten naar de nare herinneringen aan wat anderen hebben gezegd of ons hebben aangedaan en dan hardop te zeggen: 'Nu vergeef ik... Ik laat hem of haar gaan...' – dat is pijnlijk en in sommige gevallen zelfs zeer pijnlijk. Maar het glas moet verwijderd worden zodat de arm eindelijk goed kan genezen. Ben je bereid de mogelijke pijn onder ogen te zien en het stuk glas te verwijderen?

Een overspelige echtgenoot vergeven

Een aantal jaar geleden hoorden we dat de man van een behoorlijk sterke en actieve zuster in onze gemeente haar verlaten had. We wisten dat hij in een andere stad werkte, maar nu hoorden we ook dat hij in die stad samenwoonde met een andere vrouw. Als je naar de vrouw keek, kon je niet zien dat er iets veranderd was. Ze was nog altijd even actief en vrolijk. De enige verandering die wij zagen was dat ze de familie van haar man, die ook deel uitmaakte van onze gemeente, vermeed. Mijn vrouw en ik nodigde haar, zonder haar kinderen, bij ons thuis uit voor een gesprek. Natuurlijk kwam het gesprek al snel op haar man en kinderen. 'Als hij een leven op wil bouwen met iemand anders, vind ik dat prima!' Vervolgens zei ze: 'Ik zal voor mijn kinderen zorgen en het leven zal weer snel als vanouds voelen'. Ze sprak op kalme, zelfverzekerde toon, een zelfverzekerdheid die ze zichzelf aangemeten had om zichzelf te beschermen tegen nog meer pijn. Het was niet de eerste keer dat haar christelijke man haar ontrouw was geweest. Ze had genoeg van hem. Ze wilde hem uit haar leven.

Tijdens een tweede bezoek begonnen we over vergeving. In eerste instantie ging ze er tegen in omdat ze dacht dat ze hem, wanneer ze hem vergaf, weer opnieuw welkom moest heten in haar huis om opnieuw vernederd te worden. Toen ze eenmaal begreep wat Vergeving vanuit het Hart inhield en waarom dat zo belangrijk is, verzachtte haar hart. Later die dag, na

een strijd waarbij vele tranen vloeiden, bad ze en vergaf haar man. Haar man is niet bij haar terug gekomen, maar vanaf die dag ervoer ze een speciale vrede in haar hart. Ze stopte met slecht te spreken over haar man richting hun kinderen. Binnen een paar weken na haar gebed waarin ze haar vergeving uitsprak, viel ons op dat ze weer goede vrienden werd met de familie van haar echtgenoot. Vergeving betekent niet dat alles weer zoals het oude wordt, maar het helpt ons om meer op Christus te gaan lijken in ons gedrag; het biedt een mogelijkheid tot genezing voor gespannen relaties.

Drie stappen

Ben jij bereid de Heer Jezus te gehoorzamen en iedereen die tegen jou gezondigd heeft te vergeven? Ben je bereid dat nu te doen? Om vanuit je hart te kunnen vergeven, raad ik je aan de volgende drie simpele stappen te zetten:

1. Vraag je hemelse Vader om met Zijn Heilige Geest door jouw geest heen te werken en je bewust te maken van de mensen die je pijn hebben gedaan en die je nog steeds moet vergeven. Volg daarbij simpelweg het gebed van koning David: "Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is..." (Ps. 139: 23-24). Laat de Heilige Geest het zoekwerk doen. Weersta de neiging om te verzanden in ongezond zelfonderzoek. Wanneer één of meer namen in je gedachten opkomen, schrijf die dan op.
2. Kijk naar de namen en neem een bewust besluit dat je de Heer Jezus zult gehoorzamen en elk van deze mensen zult vergeven.
3. Ga in gebed elke persoon op je lijstje langs. Eén voor één. Breng elk van hen voor de Heer en vergeef hen vervolgens in de naam van de Heer Jezus. Laat hen dan los.

Om je te helpen bij dit proces heb ik twee suggesties voor gebed. Er is niets magisch aan deze gebeden. Als je wilt dat er iets in de geestelijke wereld gebeurt, stel ik voor dat je de woorden van het gebed oprecht gebruikt en met heel je hart tot de Here God bidt. De modelgebeden zijn slechts gereedschappen. Wanneer je dit moeilijk vindt, vraag dan aan een broeder of zuster die je vertrouwt om je te ondersteunen in gebed terwijl jij bidt en vergeeft.

Eerste gebed

Liefdevolle God en Vader, ik dank U dat U tot mijn hart gesproken hebt tijdens deze cursus. Ik ben U dankbaar voor Uw geweldige en volledige vergeving. Ik dank U dat U alles over mij weet, zelfs de dingen die niemand anders weet, en dat U nog steeds van mij houdt. Dank U dat het bloed van de Heer Jezus ook voor mij gevloeid heeft en dat Zijn bloed mij schoon gemaakt heeft van al mijn zonden. Dank U dat U mij mijn volledige grote schuld vergeven hebt.

Ik dank U ook dat U mij er bewust van gemaakt hebt dat het belangrijk is om hen die tegen mij gezondigd hebben te vergeven. Dank U, Heer Jezus, dat U mij hebt laten zien hoe ik mag vergeven. Ik ben nu bereid om U te gehoorzamen en iedereen te vergeven die mij pijn gedaan heeft. Wilt U mij nu elke persoon in herinnering brengen waarvan U wilt dat ik die vergeef, Amen.

Stop nu even en wacht op Zijn aanwezigheid – geef Hem de tijd om in jou aan het werk te gaan. Wanneer de Geest van God je één of meer namen in gedachten brengt, schrijf die dan op. Wanneer je twijfelt bij een naam adviseer ik je om die toch op te schrijven. Probeer niet te rechtvaardigen wat deze mensen je hebben aangedaan. Erken simpelweg dat ze tegen jou en God gezondigd hebben. Omdat je christen bent en omdat je je Heer en Meester wilt gehoorzamen, ga je ze nu vergeven. Zeg niet: 'Ik wil hem graag vergeven' – daaruit blijkt alleen maar een goede intentie. Maar zeg: 'Ik vergeef hem' – dat is een echte handeling.

Bid voor en over elke persoon die op je lijst staat apart en specifiek. Je kunt daarbij woorden gebruiken die gelijk zijn aan de woorden in het nu volgende modelgebed. Ik raad je aan om hardop te bidden, misschien zachtjes, maar toch hoorbaar. Het helpt om een innerlijk conflict in de openbaarheid te brengen.

Tweede gebed

- Mijn God en Vader,
- Vandaag wil ik...[vul hier de naam van de betreffende persoon in] vergeven, om wat hij/zij mij heeft aangedaan...[beschrijf hier aan de Heer in een aantal details wat hij/zij gedaan heeft dat jou kwetste].
- En Vader, daardoor voelde ik me...[probeer hier aan de Heer uit te leggen hoe je je voelde over die persoon, zijn/haar zonde en jezelf].
- Vader, ik laat het nu allemaal los!
- Vader, in de naam van de Heer Jezus vergeef ik...[gebruik hier de naam van de persoon die het betreft].
- Ik accepteer dat ik moet leven met de consequenties van zijn/haar zonden tegen mij.
- Ik herroep het gevoel dat ik soms heb dat ik recht heb om wraak te nemen.
- Geef mij alstublieft kracht en genees mijn beschadigde emoties.
- Dank U, Vader, dat U me nu vrijgezet hebt van deze last.
- Hemelse Vader, wilt U... [gebruik hier de naam van de persoon die het betreft] nu alstublieft zegenen.
- In de naam van de Heer Jezus, Amen.

EN NU JIJ

- Als je dat nog niet gedaan hebt, stellen we voor dat je de Heer vraagt om elke persoon die je moet vergeven in je gedachten te brengen. Misschien kun je de woorden van het eerste gebed gebruiken.
- Neem een stuk papier en schrijf de naam of namen op van de mensen die de Heilige Geest je in gedachten brengt. Besluit elk van hen te vergeven.
- Zoek de aanwezigheid van de Heer. Gebruik de woorden van het tweede gebed om elk van de mensen op je lijst te vergeven. Neem de tijd bij elke naam.
- **Gebed:** 'Lieve Heer, ik wil U gehoorzamen en vandaag vergeven. Help me dat te doen. Amen.'

Les 11: Verdergaan – Leven in vergeving

Je hebt de dader oprecht vanuit je hart vergeven. Je wilt de dader nu heel graag vertellen dat je hem vergeven hebt, maar wacht tot hij tekenen van berouw toont. Misschien heb je hem al verteld dat hij je hem vergeven hebt. Hoe nu verder? We zullen eerst een aantal praktische zaken bespreken en dan vooruit kijken naar je nieuwe manier van leven. Vergeving zet ons vrij om verder te gaan met ons leven!

Hoe zit het met de dader?

De Heer houdt van de dader en wil hem redden of herstellen. Soms zal de Heer duidelijk maken dat na Vergeving vanuit het Hart de volgende stap betekent dat je de zaak laat rusten (1 Kor. 6:7). Soms wil de Heer het slachtoffer gebruiken om de dader bij zinnen te laten komen (Matt. 18:15-17). En soms is het niet jouw verantwoordelijkheid, maar die van anderen om zich met deze zaak bezig te houden.

Is verzoening altijd mogelijk?

Sommige mensen die tegen ons gezondigd hebben zijn uit ons leven verdwenen en buiten ons bereik of misschien zelfs overleden. We moeten hen vergeven, maar verzoening is niet langer een optie. Voor de meeste kleine overtredingen geldt dat verzoening in een relatie plaatsvindt zodra duidelijk wordt dat er vergeven is. Bij ernstiger overtredingen is vergeving vaak pas de eerste stap in een langzame beweging richting verzoening. In extreem moeilijke situaties waarbij het vertrouwen ernstig en herhaaldelijk misbruikt is en waarbij de emotionele schade groot is, kan het opbouwen van een relatie nadat vergeving heeft plaatsgevonden soms onveilig of onverstandig zijn.

Hoe zit het met de gemeente?

Afhankelijk van de ernst van het vergrijp moeten sommige onderwerpen vertrouwelijk met de kerkleiding worden gedeeld omdat zij de door God gegeven taak hebben gekregen om te “waken over uw zielen” (Heb. 13:17). Dit is vooral belangrijk wanneer de christelijke dader geen berouw toont (1 Kor. 5:9-11). Wanneer de dader lid is van een andere christelijke gemeenteraad ik je aan om, wanneer zij dat gepast vinden, de leiding van jouw gemeente contact op te laten nemen met de leiding van de gemeente waar de dader lid van is zodat zij pastorale hulp kunnen verlenen aan de dader. Wanneer je zelf direct contact op zou nemen met de kerk van de dader zou dat makkelijk opgevat kunnen worden als een wraakactie. Wanneer andere christenen betrokken zijn in de hulpverlening richting de dader, bidt dan voor hen en sta het lichaam van Christus toe zijn werk te doen!

Hoe zit het met rechtvaardigheid?

Onze God houdt van rechtvaardigheid. Wanneer bij de overtreding materiële zaken gemoeid zijn, zouden we dan moeten proberen om compensatie of een andere vorm van rechtvaardigheid voor elkaar te krijgen nadat we vergeven hebben? Wanneer we de materiële consequenties van een daad volledig negeren zou dat kunnen vallen onder het ‘beschermen van de dader’, wat, zoals we besproken hebben in les 6, meestal niet wijs is. Wanneer jij en de dader allebei christen zijn, moet er nog rekening gehouden worden met een andere factor: het openlijke getuigenis van de christelijke kerk.

1 Korinthe 6:1-7 “Durft iemand van u, die een geschil heeft met een ander, zijn recht te zoeken bij de onrechtvaardigen en niet bij de heiligen? ... Tot beschaming zeg ik u dit. Is er dan onder u niemand die wijs is, zelfs niet één, die in staat zou zijn een oordeel te vellen in een geschil tussen zijn broeders? Integendeel, de ene broeder spant tegen de andere broeder een rechtszaak aan, en dat voor ongelovigen. Dan is

er al volledig sprake van verlies onder u, dat u onder elkaar rechtszaken hebt. Waarom lijdt u niet liever onrecht? Waarom laat u zich niet liever benadelen?"

Het feit dat wij christenen opnieuw geboren zijn en de Geest van God in ons hebben, betekent niet dat we niet langer kunnen zondigen. We kunnen anderen soms oneerlijk behandelen. We kunnen elkaar erg veel pijn doen. In overeenstemming met het onderwijs van de Heer Jezus moedigt Paulus medegelovigen aan om onderlinge verschillen en geschillen uit te praten. Wanneer dat niet lijkt te helpen of er geen vooruitgang in zit, zoek dan de hulp van wijze en gerespecteerde gelovigen in jullie omgeving. De grootste zorg die de apostel in deze tekst uit is niet die van eerlijkheid of persoonlijke rechtvaardigheid, maar die van het getuigenis van Christus en zijn gemeente in de ogen van de ongelovige wereld. Omdat we van de Heer Jezus houden en ernaar verlangen het Koninkrijk van God op een goede manier te laten zien zullen we soms materiële verliezen lijden. We weten dat de Heer zelf deze onrechtvaardigheid kent en Hij zal elk verlies dat we om Zijnentwil incasseren belonen. Deze verliezen op een vredelievende manier accepteren is alleen mogelijk als we op Hem vertrouwen en wanneer we de dader vanuit ons hart hebben vergeven.

Jezelf vergeven

Eén van de genoemde namen van satan is "aanklager van onze broeders" (Op. 12:10) omdat hij de zonden van de heiligen dag en nacht opsomt. In de meeste situaties vergeven we onszelf op hetzelfde moment als waarop we Gods Vaderlijke Vergeving ontvangen. Het is prachtig wanneer de mensen die wij tekort gedaan hebben ons ook vergeven. Maar het is belangrijk om te benoemen dat het vergeven van jezelf soms verschilt van het accepteren van Gods vergeving en de vergeving die ons door anderen aangeboden wordt. Het vergeven van jezelf is gebaseerd op Gods Vaderlijke Vergeving en niet op het antwoord van de partij waar wij tegen gezondigd hebben.

Wanneer je, nadat je Gods vergeving hebt geaccepteerd, nog steeds pijnlijke momenten van wroeging, bitterheid en misschien zelfs haat richting jezelf hebt, moet je de beslissing nemen om jezelf te vergeven. Wanneer je momenteel worstelt op dit gebied, mag ik je dan aanmoedigen om Gods aanwezigheid te zoeken door gebed en Hem opnieuw te danken voor Zijn volledige vergeving voor de zonde die jou nog steeds kwelt. Zie jezelf als de berouwvolle verloren zoon die in aanwezigheid van de Heer zegt: 'In de naam van Jezus vergeef ik mezelf nu dat ik ... gedaan heb'. Vergeef jezelf en accepteer, geloof en verheug je in die vergeving.

Het is tijd om verder te gaan

Wanneer er een ernstige zonde tegen ons begaan is, heeft die zonde een groot deel van onze tijd en energie in beslag genomen. In onze gedachten hebben we de situatie vele malen opnieuw beleefd. We hebben heel veel 'stel dat...' scenario's onderzocht. We hebben ingewikkelde plannen bedacht om rechtvaardigheid of misschien zelfs wraak te zoeken. Het is makkelijk om te bedenken hoe een leven eruit ziet dat in het teken staat van een zonde die tegen ons begaan is, omdat dan veel van wat we wel en niet doen direct of indirect in het teken staat van die zonde. Het hele goede nieuws is dat vergeving ons vrij zet van die binding en ons weer de ruimte geeft om door te gaan met het leven en het verleden achter ons te laten.

Nadat we vergeven hebben kunnen sommige van die boze gedachten terugkomen. We *weten* dat we vergeven hebben, maar soms *voelen* we niet dat we vergeven hebben. Wat moeten we dan doen? We moeten precies hetzelfde doen als wat we met elke satanische leugen en verkeerde gedachte doen: "wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen

tot de gehoorzaamheid aan Christus” (2 Kor. 10:5). Als een virusscanner op onze computer identificeren we elke aanvallende gedachte en brengen het bij Jezus. Vervolgens kiezen we ervoor de waarheid te geloven: Ik heb hem in de naam van Jezus vergeven. De almachtige God zal met deze zonde afrekenen, maar wat mij aangaat heb ik de Heer Jezus gehoorzaamd en hem vergeven. Ik heb het ‘losgelaten’.

Ga op zoek naar manieren om de oude, negatieve, destructieve gedachtepatronen te vervangen door nieuwe, positieve, opbouwende gedachten (Fil. 4:8). Spoor de gedachten op die om jou, de vergeven dader en de vergeven daad draaien en vervang ze door gedachten over de Heer Jezus, wat Hij voor jou gedaan heeft en wat Hij nu doet in de opbouw van Zijn kerk. De apostel Paulus kreeg te maken met heel veel onrechtvaardige en pijnlijke momenten, maar zijn leven draaide niet om hemzelf en zijn problemen, maar om zijn Heer en Redder: “Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst” (Fil. 1:21). Hij leefde niet in het verleden, maar ging door. Hij legt het als volgt uit: “maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus” (Fil. 3:13-14).

Het leven zal hier op aarde nooit perfect zijn. Wij christenen weten dat. De Bijbel is daar heel realistisch over. Maar in deze donkere gevallen wereld worden wij opgeroepen om anders te zijn en te stralen voor Jezus. Zoals alle heiligen in het Oude en Nieuwe Testament kunnen ook wij vooruitzien naar een nieuwe en perfecte realiteit, waarin geldt: “En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan” (Op. 21:4). En zover is het nog niet!

EN NU JIJ

- Ben jij verwickeld in een conflict waarbij geld of materiele bezittingen een rol spelen. Eer je de Heer met de manier waarop je daarmee omgaat? Moet je iets veranderen?
- Probeer je te helpen in een conflict of binnen een zondige situatie waarbij de leiding van je kerk betrokken zou moeten worden? Hoe kun je dat het beste doen?
- **Gebod:** ‘Lieve hemelse Vader, ik dank U dat ik verder kan gaan met mijn leven nadat ik vergeven heb. Het is mijn oprechte verlangen om te zeggen: ‘Het leven is voor mij Christus’. Help me. Amen.’

Les 12: Anderen helpen te vergeven

Meewerken aan vergeving, vrede en verzoening is een mooie taak. In de Bergrede maakt Jezus duidelijk dat deze taak een zegen met zich meebrengt: “Zalig zijn de vreedestichters, want zij zullen Gods kinderen genoemd worden” (Matt. 5:9). Leef jij in vrede met God? Leef jij in vrede met jezelf en je medemensen? Als dat zo is kan het zijn dat de Here je wil gebruiken om anderen aan te moedigen te vergeven en verder te gaan met hun leven!

De meeste christenen die luisteren naar de Bijbels boodschap over vergeving of een cursus volgen als deze zullen zelf in staat zijn de aanwezigheid van de Heer en Zijn kracht te zoeken en hen die hen kwaad gedaan hebben te vergeven. Maar sommigen kunnen daar wel wat extra hulp bij gebruiken. Voor een aantal van hen zit de pijn zo diep dat ze niet in staat zullen zijn te vergeven zonder gebedsondersteuning van medechristenen. Gesprekken voeren en bidden met anderen kost tijd en energie, maar het is een goede investering. Christenen die vergeven zijn ‘vrije’ christenen, en vrije christenen groeien en zijn een zegen voor anderen.

Kijk goed om je heen

Uit eigen ervaring weet ik dat maar weinig mensen op zoek gaan naar hulp bij het vergeven van anderen. Ze komen hulp vragen voor iets anders en tijdens het gesprek raken we het onderwerp van beschadigde relaties en pijn aan. Op dat moment wordt vergeving een noodzakelijk onderwerp. Vraag de Heer om je wijsheid en fijngevoeligheid te geven (Jak. 1:5, Fil. 1:9-10). Houd je ogen en oren open. Als een christen een scherpe glassplinter in zijn arm heeft, wordt dat op de één of andere manier zichtbaar.

Ik herinner me dat ik gesprekken voerde met een man die ergens in de vijftig was en behoorlijk stotterde. Vaak wilden mensen hem helpen door zijn zinnen voor hem af te maken. Wij adviseerden hem een aantal gesprekken met ons aan te gaan omdat hij simpelweg altijd wel een reden had om zich nog niet te laten dopen! Wat weerhield hem? We wilden hem helpen om verder te gaan. Tijdens de gesprekken kwam naar boven dat hij verwerkt was tijdens een kort avontuur dat zijn ongetrouwde moeder met een getrouwde man had. Zijn geboorte was een ‘foutje’ en zijn vader had alles gedaan om te ontkennen dat hij de vader was. Hij besloot zijn vader niet langer te bezoeken na een zeer onprettig bezoek toen hij ongeveer 10 jaar oud was. Vanaf dat moment had hij hem nooit meer gezien. Je kunt je voorstellen dat zijn vader op de lijst stond van mensen die hij moest vergeven. Het was emotioneel en pijnlijk, maar hij deed het. Aan het einde van de laatste sessie nodigden we hem uit om te bidden. Nadat hij vertrokken was keken mijn medehulpverleners en ik elkaar verbaasd aan. Hij had gebeden zonder te stotteren! Het is geweldig wat vergeving kan doen!

Liefdevol luisteren

Vermijd de verleiding om direct tot actie over te gaan met je nieuwe ‘vergevings gereedschap set’! Mensen zijn geen projecten. Elke christen draagt de waardigheid van een kind van God en daarom moet er goed naar hem geluisterd worden. Wanneer men je niet vertrouwt, wanneer je zorg voor iemand niet oprecht is, zal het gekwetste ‘slachtoffer’ zijn verhaal niet met je delen. Wanneer dat het geval is, stop dan! Probeer deuren niet open te breken. Maar wanneer ze zich geliefd, geaccepteerd en veilig voelen zullen een paar eenvoudige vragen genoeg voor hen zijn om hun last met je te delen (Spr. 20:5). Opnieuw: hou, terwijl je luistert je ogen open voor mogelijke glassplinters. Soms is een pijnlijke gebeurtenis zo pijnlijk en vers en zijn hun gedachten en emoties in zo’n staat van verwarring dat je je het beste kunt focussen op het luisteren naar, empathie tonen aan, liefhebben en bevestigen van de ander. Het thema van vergeving kan tot later wachten.

Bijbelse uitleg geven

Er bestaan veel misverstanden over vergeving. Neem voldoende tijd om te praten over de onderwerpen uit deze cursus. Sommige christenen zeggen dat ze vergeven hebben omdat ze weten dat dat is wat een christen zou moeten doen, maar in hun hart hebben zij niet vergeven. Sommige christenen dragen een theologie met zich mee die hen toestaat alleen te vergeven wanneer de dader berouw toont of wanneer er recht gedaan is. Zo'n gelovige heeft duidelijke Bijbelse uitleg nodig. Vergeving is een hele emotionele aangelegenheid, maar totdat hun geest begrijpt wat vergeving wel en niet inhoudt zul je niet in staat zijn om ze een stap verder te brengen.

Biddend aanmoedigen

Nu verleg je je aandacht van de *geest* naar de *wil*. Vergeving heeft een besluit nodig. Waarom zouden ze moeten vergeven? Welk voordeel heeft dat voor hen? Verwacht de Heer van hen dat zij handelen? Is dit het juiste moment? Denk er aan dat jij een beslissing om te vergeven aan kunt moedigen, maar de Heilige Geest moet Zijn werk doen (Joh. 16:8, 2 Kor. 5:20). Vergeving vanuit het hart moet ook echt vanuit hun hart komen. Wanneer jij het slachtoffer onder druk zet om te vergeven, kan hij de woorden wel uitspreken in gebed, maar blijft zijn hart koud en gebroken. Alleen wanneer de persoon zegt: 'Ja, nu begrijp ik wat vergeving inhoudt' en 'ja, nu wil ik vergeven' kunnen we hem door de twee gebeden leiden die in les 10 aangereikt worden.

Wanneer een gelovige niet kan vergeven

Soms kan een christen er van overtuigd zijn dat hij zou moeten vergeven, verlangt hij ernaar te vergeven, heeft hij de beslissing genomen om te vergeven, maar kan hij zichzelf er niet toe zetten de woorden 'ik vergeef' uit te spreken omdat iets hem daarvan weerhoudt. Ik had nooit gedacht dat dat mogelijk was tot ik het zelf meemaakte. Eén van onze nieuwe zusters probeerde haar man te vergeven. Tijdens het gesprek begon ze te bidden: 'In de naam van Jezus v... v... v...'. Ze kon niet verder. De woorden konden niet over haar lippen komen. Dit was duidelijk een geestelijke strijd. In dit soort situaties zijn de woorden van Jakobus 5:16 van toepassing. Deze geestelijke gevechten zijn echte gevechten, oprechte strijd in de geestelijke gewesten.

We spraken intensief met haar over het onderwerp van vergeving. Ze was het eens met de Bijbelse uitleg, ze was er over uit dat ze moest vergeven en ze wilde dat ook doen. Ze schreef een lange lijst namen op van mensen die haar erg veel pijn gedaan hadden, mensen die ze wilde vergeven. Wij ondersteunden haar in gebed terwijl zij biddend de lijst met namen langsging en hen één voor één vergaf. Het doorwerken van zo'n lijst namen kan een lang en vermoeiend proces zijn. Soms kan het hele proces wat mechanisch aanvoelen. Maar geef niet op, het werkt! Wanneer we vergeving uitspreken gebeurt er echt iets!

Ze sloeg de naam van haar man over en we gingen door met de rest van de lijst. Aan het eind kwamen we natuurlijk terug op haar man. Haar man had haar gedwongen zich te prostitueren. Ze bewoog zich rusteloos op en neer in haar stoel. 'Wil je hem vergeven?' vroegen we haar. 'Ja', zei ze, maar ze kon nog steeds dat simpele gebed niet bidden. We probeerden het een half uur lang. De tijd was op en dus besloten we om te stoppen en de volgende week verder te gaan. In de daarop volgende dagen spraken ik en haar medehulpverlener over haar situatie. Hij suggereerde dat ze, gezien haar achtergrond, wellicht weerhouden werd door demonische machten (1 Thes. 2:18, Ef. 6:11-12). We besloten om voor het volgende gesprek te vasten en te bidden, waarmee we gehoor gaven aan de woorden uit Matteüs 17:21.

Tijdens onze volgende ontmoeting bevestigde ze weer dat ze haar man wilde vergeven. Maar opnieuw kon ze de woorden van het gebed niet uitspreken. Ik voelde me gefrustreerd. Het was alleen maar een kort gebed. Ze hoefde alleen maar hardop te zeggen: 'Ik vergeef hem'. Waarom kon ze dat niet herhalen? Nadat we ongeveer een half uur gebeden en geprobeerd hadden, lukte het haar uiteindelijk om het woord 'vergeef' uit te spreken. Maar toen kwam ze opnieuw vast te zitten, dit keer op de naam van haar man. Ze was geen psychiatrisch patiënt. Er vond een geestelijke strijd plaats. Na meer dan een uur lukte het haar om haar man in hoorbaar gebed te vergeven. Na het gebed sloeg ze haar ogen naar ons op en keek ons aan. Haar gezicht was veranderd! Het glom! Ze had vergeven! Nu was ze vrij!

We mogen een broeder of zuster die het moeilijk vindt om te vergeven nooit veroordelen. Ze kunnen daardoor ontmoedigd raken en denken dat ze nooit in staat zullen zijn om te vergeven. Ook deze mensen kunnen vergeven, maar wellicht hebben ze daarbij de hulp en ondersteuning nodig van medechristenen.

Conclusie

Heeft de Heer tijdens deze cursus op de één of andere manier tot je gesproken? Wat ga je daarmee doen? Stop deze cursus alsjeblieft niet in een doos achterop de plank. Laat het zichtbaar naast je bed liggen of op je bureau als een herinnering om gehoor te geven – tot je gedaan hebt wat de Heer je vraagt te doen.

1. Misschien ben je je er van bewust geworden dat je iemand pijn gedaan hebt. Wat kun je doen? Zoek vergeving. Schrijf die brief, stuur die mail, pak de telefoon of ga op visite. Beantwoord aan wat God je vraagt te doen en je zult vrij zijn.
2. Misschien ben je je bewust geworden van pijn of zelfs bitterheid in je hart richting iemand die je pijn gedaan heeft. Wat kun je doen? Vergeef vanuit je hart. Verwijder vandaag nog in de naam van Jezus die scherpe glassplinter uit je arm! Beantwoord aan wat God je vraagt te doen en je zult genezen.
3. Misschien ben je je nu bewust van tekenen van bitterheid bij anderen, veroorzaakt door een gestagneerd conflict in hun familie of kerk. Wat kun je doen? Onze hemelse Vader wil normale mensen als jou en mij als Zijn agenten gebruiken om uit te leggen wat vergeving inhoudt en aan te moedigen tot vergeving en verzoening (2 Kor. 5:18-20). Beantwoord aan wat God je vraagt te doen en Hij zal je gebruiken om anderen te helpen.

EN NU JIJ

- Hou je genoeg van anderen om wat tijd en energie aan hun innerlijke welzijn te besteden? Ben je te druk? Moet je iets veranderen?
- Is het voeren van christelijke hulpverleningsgesprekken iets voor jou? Zou je kunnen samenwerken met iemand die iets meer ervaring heeft en daarvan leren?
- **Gebod:** 'Lieve God en Vader, dank U dat U door gewone mensen heen werkt. Gebruik mij alstublieft om anderen te helpen en te zegenen. Amen'